

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการออกแบบชุดปกหนังสือของโรอัลด์ ดาห์ล
BOOK COVERS DESIGN FOR ROALD DAHL'S SERIES

นางสาว ธิดารัตน์ ไทยานนท์

เลขหน้.....
เลขทะเบียน 44862
วัน, เดือน, ปี 15 ส.ค. 2546

.b.....
.i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปะการออกแบบ ภาควิชาศิลปะการออกแบบ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

D11 201 215

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

โครงการออกแบบชุดปกหนังสือของโรอัลด์ ดาห์ล

BOOK COVERS DESIGN FOR ROALD DAHL'S SERIES

ภาควิชาศิลปะการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปะการออกแบบ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ เสาวภา พงษ์คุณากร วันที่ 7 มิถุนายน 2545

(อาจารย์เสาวภา พงษ์คุณากร)

หัวหน้าภาควิชา รวิศักดิ์ รักใหม่ วันที่ 7 มิ.ย. 45

(อาจารย์ รวิศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	โครงการออกแบบชุดปกหนังสือของ โรอัลด์ ดาห์ล
	BOOK COVERS DESIGN FOR ROALD DAHL'S SERIES
ชื่อ	นางสาว ธิดารัตน์ ไทยานนท์
สาขาวิชา	นิเทศศิลป์
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2544
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ เสาวภา พงษ์คุณากร

บทคัดย่อ

ปกหนังสือ นอกจากจะทำหน้าที่เป็นสิ่งที่ปกป้องเนื้อในของหนังสือแล้ว ยังต้องทำหน้าที่เป็นเหมือนบรรจุภัณฑ์ (Product packaging) กลาย ๆ ปกหนังสือจึงเป็นสิ่งที่ต้องได้รับการเอาใจใส่ในเรื่องของการออกแบบ ปกหนังสือจะต้องดึงดูดความสนใจ สื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถถ่ายทอดได้ถึงเนื้อหาของหนังสือ ประเภทของหนังสือ และยังเป็นสิ่งที่เพิ่มคุณค่าให้กับหนังสือนอกเหนือไปจากคุณค่าทางวรรณกรรมของหนังสือนั้น ๆ ให้นำเก็บรักษาหรือสะสมไว้

โครงการออกแบบปกหนังสือชุดนี้ มีจุดประสงค์เพื่อเรียนรู้การสื่อสารโดยใช้ภาพประกอบ และการกำหนด Art direction ให้กับปกหนังสือเป็นชุด โดยได้เลือกที่จะออกแบบชุดปกหนังสือสำหรับหนังสือของโรอัลด์ ดาห์ลซึ่งมีทั้งหมด 10 เล่ม แบ่งเป็นหมวดวรรณกรรมเยาวชนจำนวน 7 เล่ม ได้แก่ **พีชยักษ์** (James and the Giant Peach, 1961), **โรงงานช็อคโกแลต** (Charlie and the Chocolate Factory, 1964), **ลิฟท์มหัศจรรย์** (Charlie and the Great Glass Elevator, 1974), **เด็กยอดเก่ง** (Danny, the Champion of the World, 1975), **ยักษ์ใจดี** (The BFG, 1982), **แม่มด** (The Witches, 1983), **มาทิลดา** (Matilda, 1988) และหมวดเรื่องสั้นสำหรับผู้ใหญ่จำนวน 3 เล่ม ได้แก่ **เรื่องเหลือเชื่อ** (The Unespcted Tales, 1984), **เหลือเชื่อกว่า** (More Tales of The Unexpected, 1949), **ววงไม่ลง** (Kiss Kiss, 1959)

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณบุคคลดังต่อไปนี้ผู้ให้ความช่วยเหลือทั้งทางตรงและทางอ้อมในการทำงานศิลป
นิพนธ์สำเร็จลุล่วงลงด้วยดี

อาจารย์เสาวภา พงษ์คุณากร

อาจารย์วิทยา หาญวารินทร์ศิลป์

หม่อมมาและอิมล

ครอบครัวนิลมาลย์

ไนต์ เอ็ม แนนท ต้า แพม กัน เอื่อง ก้อย ตาล ไกด์ โต ดามาริสและเพื่อน ๆ ที่ไม่ได้เอ่ยนาม
ไว้ ณ ที่นี้ที่คอยถามไถ่อยู่เสมอ

ขอบคุณพระเจ้าสำหรับทุกสิ่ง

ธิดารัตน์ ไทยานนท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

การออกแบบปกหนังสือนั้น มี 2 แนวทางที่นักออกแบบมักคำนึงถึง คือคำนึงถึงการตลาดเป็นหลัก และคำนึงถึงเนื้อหาและอารมณ์เป็นสำคัญ ในโครงการนี้ข้าพเจ้าได้เลือกแนวทางที่สองคือการออกแบบปกหนังสือโดยคำนึงถึงเนื้อหาและอารมณ์เป็นประเด็นหลักในการศึกษา

อย่างไรก็ตาม ในการทำงานครั้งนี้ข้าพเจ้าพบปัญหาสำคัญที่เกิดจากการขาดการรวบรวมความคิดและหีบขยักเพียงประเด็นสำคัญในการสื่อสารผ่านปกหนังสือซึ่งเกิดจากการทำงานที่ยังบริหารเวลาได้ไม่ดีนัก จึงทำให้ผลงานที่ออกมานั้นยังไม่เป็นที่น่าพอใจเท่าที่ควรสำหรับตัวข้าพเจ้าเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
คำนำ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพประกอบ	ฉ
บทที่	
1. โครงการออกแบบชุดปกหนังสือของ โรอัลด์ ดาห์ล	
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
1.3 ขอบเขตโครงการ	1
1.4 ขั้นตอนการทำงาน	2
2. โรอัลด์ ดาห์ล	
2.1 ประวัติชีวิตของโรอัลด์ ดาห์ล	3
2.2 งานเขียนของโรอัลด์ ดาห์ล	3
3. การออกแบบปกหนังสือ	
3.1 การขายให้ได้ภายใน 30 วินาที	12
4. วิเคราะห์และสรุปข้อมูล	
4.1 สรุปแก่นของเนื้อหาและจุดเด่นในแต่ละเรื่อง	21
4.2 วิเคราะห์ลักษณะเด่นของงานเขียนที่มีผลต่อแนวทางการออกแบบ	23
4.3 เลือกแนวทางในการออกแบบ Illustration และ Art Direction	23
5. การสร้างสรรค์ผลงาน	
5.1 แบบร่างครั้งที่ 1	24
5.1.1 หมวดยุทธกรรมเขาวงกต	24
5.1.2 หมวดเรื่องสั้นสำหรับผู้ใหญ่	26
5.2 แบบร่างครั้งที่ 2	27

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2 หมวดเรื่องสั้นสำหรับผู้ใหญ่	28
6. ผลงานจริง	29
บรรณานุกรม	33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่

3.1 ตัวอย่างปกหนังสือ 1	19
3.2 ตัวอย่างปกหนังสือ 2	19
3.3 ตัวอย่างปกหนังสือ 3	19
3.4 ตัวอย่างปกหนังสือ 4	20
3.5 ตัวอย่างปกหนังสือ 5	20
3.6 ตัวอย่างปกหนังสือ 6	20
5.1 แบบร่างครั้งที่ 1 หมวดวรรณกรรมเยาวชน แนวทางแรก	24
5.2 แบบร่างครั้งที่ 1 หมวดวรรณกรรมเยาวชน แนวทางที่ 2	25
5.3 แบบร่างครั้งที่ 1 หมวดเรื่องสั้นสำหรับผู้ใหญ่	26
5.4 แบบร่างครั้งที่ 2 หมวดวรรณกรรมเยาวชน	27
5.5 แบบร่างครั้งที่ 2 หมวดเรื่องสั้นสำหรับผู้ใหญ่	28
5.6 แบบร่างครั้งที่ 2 สันหนังสือ	28
6.1 ผลงานจริง หมวดวรรณกรรมเยาวชน ด้านหน้า	29
6.2 ผลงานจริง หมวดวรรณกรรมเยาวชน ด้านหลัง	29
6.3 ผลงานจริง หมวดเรื่องสั้นสำหรับผู้ใหญ่ ด้านหน้า	30
6.4 ผลงานจริง หมวดเรื่องสั้นสำหรับผู้ใหญ่ ด้านหลัง	30
6.5 ผลงานจริง สันหนังสือ	31
6.6 ผลงานจริง	31
6.7 ภาพคลี่ของชุดปกหนังสือ	32

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

โครงการออกแบบชุดปกหนังสือของโรอัลด์ ดาห์ล

ความสำคัญของโครงการ

โรอัลด์ ดาห์ลเป็นนักเขียนที่มีชื่อเสียงและได้รับความนิยมไปทั่วโลกสำหรับงานเขียนวรรณกรรมเยาวชน และเรื่องสั้นสำหรับผู้ใหญ่ สำหรับงานเขียนวรรณกรรมเยาวชน โรอัลด์ ดาห์ลเขียนบรรยายจินตนาการของเขาได้อย่างละเอียดเหมือนผู้อ่านได้ร่วมอยู่ในเหตุการณ์ด้วยไปจนถึงบุคลิกของตัวละครที่เข้าถึงจิตใจเด็ก ๆ ส่วนเรื่องสั้นสำหรับผู้ใหญ่นั้นเต็มไปด้วยจินตนาการที่แปลกประหลาด สยดสยอง ระทึกขวัญ ดาห์ลเขียนถึงพฤติกรรมที่แสดงถึงสภาพจิตใจมนุษย์ได้อย่างชัดเจน สไตลิ่งงานเขียนของเขาในส่วนนี้กระชับและสั้น ได้ใจความและมักจะจบลงด้วยตอนจบที่หักมุมเหนือความคาดหมายของผู้อ่านเสมอ จุดเด่นที่มีอยู่ในทั้งงานเขียนทุกประเภทของดาห์ลนั่นคืออารมณ์ขันหรือตลกขำขันที่นำมาใช้ได้อย่างเหมาะสม

ด้วยงานเขียนที่หลากหลายแนวแต่มีสไตลิ่งงานเขียนที่ชัดเจนในแนวนั้น ๆ จึงเป็นเหตุผลในการเลือกออกแบบชุดปกหนังสือนี้ โดยจะทำการศึกษาและออกแบบภาพปกเพื่อถ่ายทอดเนื้อหาและอารมณ์จากหนังสือแต่ละเรื่อง ขณะเดียวกันให้มีความเชื่อมโยงเป็นชุดเดียวกันเพื่อแสดงความเป็นเอกลักษณ์ของผู้เขียนอันจะมีผลในการเพิ่มคุณค่าให้กับหนังสือและต่อเนื่องไปถึงผลทางการตลาดด้วย

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาการออกแบบภาพประกอบและ art direction สำหรับปกหนังสือ
2. เพื่อออกแบบชุดปกหนังสือของโรอัลด์ ดาห์ลให้สามารถถ่ายทอดเนื้อหา จุดเด่นของแต่ละเรื่องให้มีความเป็นชุดเดียวกันที่เป็นเอกลักษณ์ของผู้เขียนได้

ขอบเขตโครงการ

ปกหนังสือสำหรับหนังสือขนาด 13x18.5 cm จำนวน 10 เล่ม โดยแบ่งเป็น

- ปกหนังสือสำหรับวรรณกรรมเยาวชนจำนวน 7 เล่ม ได้แก่ มาทิลดา (Matilda, 1988), พีชยักษ์ (James and the Giant Peach, 1961), โรงงานช็อคโกแลต (Charlie and the

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Chocolate Factory, 1964), ลิฟท์มหัศจรรย์ (Charlie and the Great Glass Elevator, 1974), แม่มด (The Witches, 1983), เด็กยอดเก่ง (Danny, The Champion of the world, 1975) และยักษ์ใจดี (The BFG, 1982)
- ปกหนังสือสำหรับเรื่องสั้นสำหรับผู้ใหญ่จำนวน 3 เล่ม ได้แก่ เรื่องเหลือเชื่อ (The Unexpected Tales, 1984), เหลือเชื่อกว่า (More Tales of the Unexpected, 1949) และ วางไม่ลง (Kiss Kiss, 1959)

ขั้นตอนการทำงาน

1. รวบรวมข้อมูล
 - 1.1 - ประวัติชีวิตของ โรอัลด์ ดาห์ล
 - 1.2 - งานเขียนของโรอัลด์ ดาห์ล
 - แนวทางการเขียน
 - ลักษณะเด่นของงานเขียน
 - 1.3 - การออกแบบภาพประกอบ
 - การออกแบบปกหนังสือ
2. วิเคราะห์ข้อมูล
 - สรุปแก่นของเนื้อหาในแต่ละเรื่อง
 - แบ่งหมวดหมู่ประเภทของหนังสือตามเนื้อหา
 - วิเคราะห์ลักษณะเด่นของงานเขียนที่มีผลต่อแนวทางการออกแบบ
 - เลือกแนวทางในการออกแบบ illustration และ art direction
3. เสนอแบบร่าง
4. พัฒนาแบบร่าง
5. ส่งผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

โรอัลด์ ดาห์ล

ประวัติชีวิตของโรอัลด์ ดาห์ล

โรอัลด์ ดาห์ล เกิดที่ตำบลแลนด้าฟ เมืองแกลมอร์แกน แคว้นเวลส์ ประเทศอังกฤษ เมื่อปี ค.ศ. 1916 บิดามารดาเป็นชาวนอร์เวย์ซึ่งอพยพไปตั้งรกรากในอังกฤษ

โรอัลด์ ดาห์ลเรียนหนังสือจบชั้นมัธยมที่โรงเรียนเร้พตัน ทันทีที่เรียนจบก็สมัครเข้าฝึกงาน ในบริษัทน้ำมันเชลล์ที่กรุงลอนดอนเป็นเวลา 4 ปี จากนั้นจึงถูกส่งไปประจำที่อัฟริกา ระหว่าง สงครามโลกครั้งที่สองสมัครเข้าเป็นทหารในกองทัพอากาศอังกฤษ เป็นนักบินเครื่องบินขับไล่ ปฏิบัติหน้าที่ในเขตไนโรบี ประเทศกรีซและซีเรีย ได้รับอุบัติเหตุจากเครื่องบินตกในการสู้รบ ต่อ มาปี ค.ศ. 1942 ได้รับตำแหน่งผู้ช่วยทูตทหารอากาศประจำกรุงวอชิงตันดี.ซี. ประเทศสหรัฐอเมริกา ที่นั่นโรอัลด์ ดาห์ล ได้รู้จักนักเขียนชื่อดัง ซี.เอส. ฟอร์เรสเตอร์ ซึ่งเป็นผู้ชักนำให้เขาเริ่มเขียนเรื่อง ตัน ได้รับความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับของผู้อ่านตั้งแต่เรื่องแรกเลยทีเดียว

โรอัลด์ ดาห์ลกลายเป็นนักเขียนโด่งดังในเวลาอันรวดเร็วและขณะยังอายุน้อย เขาเริ่มเขียน เรื่องแนวแปลกสำหรับผู้ใหญ่จากนั้นจึงหันเหประเภทของงานเขียนมาเป็นวรรณกรรมเยาวชน ใน จำนวนนั้นมีหลายเรื่องที่ได้รับรางวัลระดับนานาชาติ ตลอดจนมีผู้นำไปสร้างเป็นภาพยนตร์

โรอัลด์ ดาห์ลถึงแก่กรรมเมื่อ 24 พฤศจิกายน ค.ศ. 1990

งานเขียนของโรอัลด์ ดาห์ล

Ronald Dahl กับสังคมวิทยา 101

โรอัลด์ ดาห์ลเป็นที่รู้จักกันดีในฐานะผู้แต่งหนังสือเรื่อง **พีชยักษ์** (James and the Giant Peach, 1961) และ **โรงงานช็อกโกแลต** (Charlie and the Chocolate Factory, 1964) ด้วยความห่วงใย ในกลุ่มวัยรุ่นตอนต้น (Early Adolscents) Dahl ถึงกับออกปากครั้งหนึ่งว่า “ถ้าหนังสือของฉัน สามารถช่วยเด็ก ๆ กลายมาเป็นนักอ่านได้ ฉันจะภูมิใจที่ได้ทำสิ่งที่สำคัญ” หนังสือสำหรับวัยรุ่นที่ Dahl เขียนขึ้นได้รับความสนใจจากคนหนุ่มสาวและผู้ใหญ่ไม่แพ้กัน มุมมองของเขาสื่อผ่าน หนังสือต่อสังคมเป็นการวิพากษ์พวกผู้ใหญ่และประณามสถาบันต่างๆ ของสังคมอย่างเผ็ดร้อน ส่ง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลให้วัยรุ่นชื่นชอบผลงานของเขา มุมมองของเขาได้รับการวิจารณ์ทั้งลบและบวกจากนักวิจารณ์หลายๆ คน

การเขียนหนังสือสำหรับกลุ่มลูกค้านี้ที่หลากหลายของ Dahl ตลอดชีวิตนักเขียน แสดงความสามารถที่จะเข้าถึงจิตใจของนักอ่านหลายๆ ประเภทที่เห็นได้ชัด คือ Roald Dahl ได้เขียนหนังสือมากมายสำหรับผู้ใหญ่และเด็กก่อนที่จะหันมาเขียนหนังสือสำหรับหนุ่มสาว (Young Adults)

อาชีพนักเขียนเริ่มขึ้นเมื่อ Cecil Scott Forester สัมภาษณ์เขาลงใน Saturday Evening Post และส่งเรื่องราวเกี่ยวกับการผจญภัยของเขาใน Royal Air Force ไปลงหนังสือพิมพ์ ในปี 1943 Dahl เขียนหนังสือสำหรับเด็กเล่มแรกขึ้นชื่อว่า “The Gremlins” สำหรับ Walt Disney ซึ่งต้องการจะนำไปทำหนัง แม้ว่าเรื่องนี้จะไม่ถูกทำเป็นหนัง Disney ก็ได้จัดทำเป็นหนังสือการ์ตูน หลังจากหนังสือเรื่อง “The Gremlins” Dahl ก็หันหลังให้กับการเขียนหนังสือสำหรับเด็กและเริ่มต้นเขียนเรื่องสั้นสำหรับผู้ใหญ่ แม้ว่างานเขียนของเขาจะเป็นเรื่องสยองขวัญ (Macabre) แต่ก็ได้รับคำชมว่ามีชีวิตชีวา มีการวางเค้าโครงเรื่องที่ดีและหักมุมจบได้อย่างน่าทึ่ง อย่างไรก็ตามเมื่อเขาเริ่มประสบปัญหาในการคิดโครงเรื่องใหม่ๆ Dahl ก็ตัดสินใจกลับไปเขียนหนังสือสำหรับเด็ก นวนิยายเรื่องแรกของเขา ชื่อ พิชัยักษ์ (James and the Giant Peach, 1961) และเรื่องสุดท้าย คือ The Vicar of Nibbleswicks ซึ่งพิมพ์ในปี 1991 หลังจากที่เขาได้เสียชีวิตแล้ว Dahl ได้เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของการที่นักเขียนหนังสือเด็กควรมีประสบการณ์ที่ใกล้ชิดกับเด็กๆ ว่า “ถ้าฉันไม่มีลูกๆ ของตัวเอง คงไม่มีวันเขียนหนังสือสำหรับเด็กหรือมีความสามารถที่จะเขียนหนังสือสำหรับเด็กๆ ได้” Dahl เริ่มเขียนหนังสือสำหรับตลาดคนหนุ่มสาว ในปี 1977 ด้วยหนังสือชุดอัตตะชีวะประวัติ 2 ชุด บทความ 1 เรื่องและเรื่องสั้น 4 เรื่อง ชื่อ “The Wonderful of Henry Sugar and Six Other” ผลงานชิ้นนี้กลับถูกมองจากนักวิจารณ์ว่าเหมาะสำหรับผู้ใหญ่มากกว่า เพราะมีเพียง 2 เรื่องที่มีตัวละครเป็นคนหนุ่มสาว ด้วยเหตุนี้หนังสือเรื่องนี้จึงไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร 5 ปีหลังจากนั้น Dahl ก็ได้ตีพิมพ์ The BFG ที่โด่งดัง

นวนิยาย 3 เรื่องที่วัยรุ่นชื่นชอบ

ผลงานที่ยิ่งใหญ่ 3 เรื่อง สำหรับนักอ่านรุ่นกลาง คือ ยักษ์ใจดี (The BFG, 1982), แม่มด (The Witches, 1983) และ มาทิลดา (Matilda, 1988) ซึ่งมีตัวเอกเป็นคนหนุ่มสาว แม้ว่าหนังสือเหล่านี้จะเขียนสำหรับนักอ่านในระดับมัธยมต้น แต่ก็สามารถสื่อกับนักอ่านที่กำลังย่างเข้าสู่วัยรุ่น เนื่องจากตัวเอกในเรื่องต่างๆ เป็นเด็กหนุ่มสาวซึ่งผ่านประสบการณ์พัฒนาการจิตวิทยาสังคมที่คล้ายคลึงกับผู้อ่าน Erik Erikson ซึ่งศึกษากับ Sigmund Freud กล่าวว่า เยาวชน อายุ 12-18 ปี ประสบภาวะวิกฤตทางจิตวิทยาสังคม ของ เอกลักษ์ณ์กับความสับสนของบทบาท (Identity versus Role) เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Confusion) ในช่วงนี้ภาระของวัยรุ่น คือ การตั้งตัวเป็นอิสระและพึ่งตนเอง ตัวเอกในหนังสือของ Dahl สำหรับนักอ่านวัยรุ่น แสดงถึงความสามารถของหนุ่มสาวผู้ทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ แสดงถึงวิญญาณแห่งการพึ่งพาตนเอง (Independent Spirit)

ตัวเอกในเรื่อง **ยักษ์ใจดี** (The BFG, 1982) คือ Sophie เด็กกำพร้าอายุ 8 ขวบ ซึ่งถูกลักพาตัวโดยยักษ์ใจดี The Big Friendly Giant หรือเรียกย่อว่า the BFG หลังจากที่ได้เห็นยักษ์ตนนี้เป่าความฝันที่หลากหลายเข้าไปทางหน้าต่างห้องนอนของผู้คน นับว่าเป็นโชคคิของ Sophie ที่ BFG ไม่สนใจจะกินมนุษย์เหมือนกับยักษ์อีก 9 คน ทำให้ยักษ์เหล่านั้นโกรธและไม่พอใจ ดังนั้น Sophie กับ BFG จึงวางแผนโดยได้รับความร่วมมือจากผู้บัญชาการทหาร- ทหารอากาศ และพระราชินีแห่งอังกฤษเพื่อหยุดยั้งการจับเด็กจากทั่วโลกมากินของพวกยักษ์

ในผลงานเรื่องที่ 2 **แม่มด** (The Witches, 1983) ตัวเอกในเรื่องอายุ 7 ขวบ ซึ่งมีคุณย่าเป็นผู้ปกครองเลี้ยงดูเขาหลังจากการเสียชีวิตของพ่อแม่ หลังจากนั้นไม่นาน เมื่อ 2 คนย่าหลานไปพักผ่อนที่ Bournemouth, England เด็กชายคนนี้ก็เข้าร่วมสังเวยงานชุมนุมประจำปีของแม่มดในประเทศอังกฤษ และได้ถูกสาปให้เป็นหนูโดยหัวหน้าแม่มด เขาสามารถหนีออกมาได้และได้รับความช่วยเหลือจากคุณย่าผู้ทรหดหยุดยั้งแผนการชั่วร้ายที่จะฆ่าเด็กทั้งเกาะอังกฤษ

ตัวละครเอกในเรื่อง **มาทิลดา** (Matilda, 1988) เป็นเด็กอัจฉริยะอายุ 5 ขวบ ผู้ซึ่งไม่ค่อยได้เห็นหน้าพ่อแม่ที่ชั่วร้าย เมื่อเธอเริ่มเข้าโรงเรียนก็ได้พบกับ Miss Honey คุณครูผู้ซึ่งน่ารักและใจดี แต่ก็ยังได้พบกับ Miss Trunchbull ครูใหญ่อดีตนักขว้างก้อนกีฬาโอลิมปิกซึ่งทำการฝึกสอนนักเรียน Miss Trunchbull ไม่ยอมรับความเป็นอัจฉริยะของ Matilda และไม่ส่งเสริมเธอ แต่ Matilda ค้นพบว่าเธอสามารถใช้พลังสมองเรียนรู้อะไรต่าง ๆ หลังจากนั้นก็ใช้ความรู้เหล่านั้นมาวางแผนกำจัด Miss Trunchbull และแก้ไขสิ่งผิดทั้งหลายที่กำกับ Miss Honey หนังสือทั้ง 3 เล่มนี้ซึ่งมีตัวละครเอกเป็นวีรบุรุษและวีรสตรีของเด็กๆ ผู้มีชีวิตอย่างคนธรรมดาสามัญ เช่นเดียวกับผู้อ่านเป็นส่วนสำคัญทำให้ได้รับความนิยมนอย่างมาก

มุมมองของ Dahl ที่มีต่อโลกและตำแหน่งของมันในหนังสือของเขา

เหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิตของ Dahl ถูกนำมาเชื่อมกับค่านิยมต่างๆ ปรากฏให้เห็นในงานเขียนของเขาสำหรับวัยรุ่น นับตั้งแต่ช่วงวัยเด็กเขาถูกแยกออกจากสังคมเพราะแม่ซึ่งเป็นชาวนอร์เวย์รู้สึกอึดอัดใจในการใช้ชีวิตในสังคมของชาวอังกฤษหลังจากการตายของพ่อ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เขาเติบโตขึ้นด้วยนิทานและเทพนิยายของชาวนอร์เวย์และการพักผ่อนในช่วงปีภาคเรียน ทุกปีด้วยการเดินทางไปเที่ยวนอร์เวย์ สภาพแวดล้อมนี้ได้ถูกสะท้อนออกมาอย่างชัดเจนใน *แม่มด* (The Witches, 1983) แม่ของ Dahl เคารพในความปรารถนาของพ่อที่จะส่งลูกๆ ให้เข้าเรียนในโรงเรียนในอังกฤษ แม้ว่าโรงเรียนในอังกฤษสมัยนั้นจะมีการทำโทษนักเรียนด้วยการเขียนตีซึ่งแม่ของ Dahl ไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งก็ตาม หลังจากเข้าโรงเรียนไม่นาน Dahl ก็ถูกย้ายโรงเรียนเตรียมความพร้อมเมื่อถูกทำโทษด้วยการเขียนด้วยไม้ตะพดอย่างแรงเพราะการเล่นอย่างพิเรนทร์ Dahl จดจำเหตุการณ์เหล่านั้นว่า “วันเวลาแห่งความน่าสะพรึงกลัว การปกครองที่โหดเหี้ยม การห้ามพูดในหอพัก ห้ามวิ่งในทางเดิน ห้ามแต่งการผิดระเบียบ ห้ามโน่นห้ามนี้ มีแต่ระเบียบ ระเบียบต่างๆ ที่ทุกคนต้องเชื่อฟังและความกลัวไม้ตะพดซึ่งแขวนอยู่ในสมองของเราประหนึ่งความกลัวต่อความตายตลอดเวลา”

ต่อมา Dahl ได้เข้าเรียนในโรงเรียน Repton โรงเรียนเอกชนชั้นนำซึ่งมีอาจารย์ใหญ่เป็นบาทหลวงที่เข้มงวดกดขี่นักเรียนอย่างไร้ความปราณี โรงเรียนเหล่านี้ได้ถูกสะท้อนออกมาในเรื่อง *มาทิลดา* (Matilda, 1988) ผ่านชีวิตของ Miss Trunchbull ผู้ซึ่งรู้จักกันดีในความสามารถจับนักเรียนโยนไปไกลๆ เมื่อถูกจับได้ว่าแอบกินลูกอมในชั่วโมงพระคัมภีร์ ผู้เขียนชีวประวัติของ Dahl ได้สาธยายเกี่ยวกับประสบการณ์ชีวิตที่มีผลกระทบต่องานเขียนของเขาว่า “โลกแห่งคุณธรรมของ Dahl คือโลกซึ่งไม่มีคำถามใดที่ไร้คำตอบ ไม่มีการต่อสู้ใดที่ไร้ชัยชนะ ไม่มีปัญหาที่ไร้ทางแก้ไข นี่คือความจริงที่ปรากฏในงานเขียนของเขา” ด้วยเหตุนี้บทสรุปของประสบการณ์ชีวิตเหล่านี้จึงพัฒนาขึ้นในความคิดและมุมมองที่ถากถางสังคมผ่านงานเขียนของเขา แต่เขาก็ได้สร้างความรู้สึกร่วมกับนักอ่านรุ่นเยาว์ซึ่งถูกกดขี่หรือถูกทำโทษอย่างไม่เป็นธรรม

ความรู้สึกร่วมนี้ถูกพัฒนาขึ้นโดยมุมมองของ Dahl ต่อสังคมว่า ความเชื่อว่าเจ้าหน้าที่หรือสถาบันทางสังคมต่างๆ เช่น รัฐบาลและ โรงเรียนไม่ควรได้รับความเชื่อถือหรือยอมรับ Mark West ได้สรุปหลังจากศึกษางานและสัมภาษณ์เขาว่า “ในผลงานเขียนทั้งหมดของเขา ไม่ว่าจะเพื่อเด็กหรือผู้ใหญ่ เจ้าหน้าที่ ผู้มีอำนาจ สถาบันทางสังคมและมาตรฐานทางสังคมนั้นและทะเลหรืออย่างน้อยที่สุดก็อ่อนแอ(Undermine) แม้แต่ผู้บัญชาการทหารทั้งหลายก็ไม่วายถูก Dahl คุกคาม ทศนคติเหล่านี้จะพบได้ใน *ยักษ์ใจดี* (The BFG, 1982) เมื่อผู้บัญชาการทหารและนาวิกโยธินไม่สามารถคิดวางแผนจับยักษ์กินเด็กเหล่านั้น ซึ่งเป็นผลให้ ยักษ์ใจดี พุดว่าพวกเขากลายเป็น “พวกจืดๆ” (ไร้ความสามารถ) และราชินีเรียกพวกเขาว่า “พวกปัญญาอ่อน” โดยแสดงให้เห็นถึงความไม่เอาไหนและความไร้สมรรถภาพของพวกเขา Dahl สื่อให้เห็นว่าสถาบันทางสังคมไม่สามารถได้รับความไว้วางใจว่าดำเนินการอย่างชาญฉลาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ใหญ่ซึ่งแสดงออกถึงการใช้อำนาจกับคนหนุ่มสาวก็ถูก Dahl วิพากษ์อย่างหนักในหนังสือของเขา หากว่าถ้าที่จะสร้างปัญหาและความยุ่งยากให้กับพระเอกหนุ่มหรือนางเอกสาว ปฏิบัติการนี้จะเห็นได้เมื่อ Miss Trunchbull อาจารย์ใหญ่หญิงผู้เผด็จการของโรงเรียนของ Matilda ซึ่งกลายเป็นเป้าหมายทางพลังจิตของ Matilda และถูกกำจัดไปในที่สุด เหตุการณ์นี้และเหตุการณ์อื่นในทำนองเดียวกันสะท้อนความคิดของ Dahl ที่ว่า “ผู้ใหญ่ร้ายควรได้รับการลงโทษ”

ในบทแนะนำที่ส่งไป the Children's literature Review(1997) เกี่ยวกับ Dahl เขียนอธิบายว่า “หลักการเขียนของเขาเรียบง่าย เป็นเรื่องของความคิดบริสุทธิ์กับความชั่วร้าย ซึ่งไม่มีการประนีประนอม- สายกลาง และผู้ที่ชั่วร้ายจะต้องได้รับการลงโทษอย่างแสนสาหัสในตอนท้าย” ข้อโคดเด่นของผู้ใหญ่ในความคิดของ Dahl คือ “แนวโน้มที่จะให้ครอบครัวเป็นแหล่งแห่งความอบอุ่นและความสุข”

ในหนังสือของ Dahl ข้อโคดเด่นของ Matilda ที่แสดงให้เห็นว่าสมาชิกในครอบครัวพร้อมให้ความช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน แม้ต้องต่อสู้กับคนทั้งโลก สิ่งนี้จะเห็นจะเห็นได้ชัดในความสัมพันธ์ระหว่างตัวเอกในเรื่อง แม่มด (The Witches, 1983) กับย่าของเขา ดังเช่นในตอนหลังจากที่พระเอกถูกสาปให้เป็นหนูและได้ร่วมวางแผนกับย่าของเขาในการกำจัดพวกพ่อมดและแม่มดทั้งหมดในประเทศอังกฤษ สิ่งแรกที่คุณย่าตอบสนองต่อเขา คือ “เราจะลงมือตรวจสอบในทันที!... ไม่มีการปล่อยให้ความเวลาผ่านไปแม้เสี้ยววินาที!” ด้วยเหตุนี้จึงเห็นว่าไม่ใช่ผู้ใหญ่ทุกคนจะถูกมองว่าเป็นคนไม่ดี เว้นแต่คนที่ใช้อำนาจอย่างไม่เป็นธรรมกับเด็กๆ จะถูกลงโทษอย่างสาสม ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ประกอบกันเข้าเป็นข้อวิพากษ์ของ Dahl ต่อสังคม ก่อให้เกิดการตอบสนองที่ได้แย้งกับเขา

อิทธิพลในเชิงบวกของ Dahl ที่มีต่อนักอ่านวัยรุ่น

ผู้คนจำนวนมากเชื่อว่าสังคมวิทยาของ Roald Dahl อาจจะมีอิทธิพลเชิงบวกกับนักอ่าน มุมมองของเขาดึงดูดใจวัยรุ่นเพราะมันสะท้อนมุมมองที่ใกล้เคียงกับพวกเขา ประการแรกดังเช่นที่นักวิจารณ์คนหนึ่งชื่อว่า เขาเข้าถึงจิตใจวัยรุ่น “กระเทาะกินและจีต้อมฮาของพวกเขา” เช่นเดียวกับ “ความรู้สึกแห่งความสนุกและความมั่นใจในถ้อยคำตลกๆ” ประการที่สองคนหนุ่มสาวมักประสบกับความรู้สึกต่อต้านขณะที่ผู้ใหญ่พยายามสอนให้เขาเข้าสังคม ซึ่ง Dahl ได้สะท้อนออกมาอย่างสาเดเสียทีเสียต่อภาพลักษณ์ของผู้ใหญ่ แนวโน้มของวัยรุ่นที่จะหันหลังให้ผู้ปกครองและปฏิเสธผู้ใหญ่ที่มีอำนาจทั้งหลาย ในขณะที่พวกเขาเสาะแสวงหาเอกลักษณ์เฉพาะของตนเองดังที่ Erik Erikson ได้กล่าวว่าเป็นลักษณะหนึ่งของพัฒนาการทางสังคมของวัยรุ่น

อีกส่วนหนึ่งของปรัชญาของ Dahl ซึ่งดึงดูดใจของวัยรุ่น ก็คือ ความเชื่อที่ว่าความดั่งามยอมชนะและความชั่วร้ายย่อมจะถูกพิพากษาลงโทษหรือถูกทำลาย ตัวอย่างเช่น เมื่อยักษ์กับเด็กถูกจับ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใน *ยักษ์ใจดี* (The BFG, 1982) พวกมันถูกโยนลงไปในที่คุมขังตลอดชีวิตโดยปราศจากการเป็นมิตรหรือการพยายามใช้ให้พวกมันเป็นประโยชน์ ความเชื่อในการลงโทษและทำลายความชั่วร้ายนำไปสู่ส่วนที่ 4 ของสังคมวิทยาของ Dahl ซึ่งดึงดูดใจวัยรุ่น: การใช้ความรุนแรงอย่างเป็นทางการคือ ผลแห่งการกระทำ Julia Marriage นักปริทรรศน์ ของ the School Librarian ได้ชี้ว่าขณะที่ความรุนแรงอาจเกี่ยวข้องกับผู้ใหญ่ “เด็กๆมีแนวโน้มที่จะถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต ไม่ว่าจะเป็นเรื่องน่าเสียใจเพียงใด” ส่วนประกอบเหล่านี้ของหนังสือที่ Dahl เขียน สะท้อนความคิดและกระตุ้นให้นักอ่านรุ่นเยาว์อ่านหนังสือของเขา

ข้อดีอีกประการหนึ่งของผลงานของ Dahl ก็คือ มันสร้างกำลังใจให้กับคนหนุ่มสาวผ่านการนำเสนอชีวิตของคนรุ่นราวคราวเดียวกัน ในเวลาที่พวกเขาหลายๆ คนกำลังดิ้นรนกับความรู้สึกด้อยค่า (Low Self-Esteem) และมองหาเอกลักษณ์ของพวกเขาในคนรุ่นเดียวกัน Linda Taylor นักวิจารณ์วรรณกรรม ชี้ว่า ลักษณะเด่นๆ ของ Dahl เป็นที่ทราบกันดีว่า “ความคิด ความสงบการพึ่งพาตนเอง ความมุ่งมั่น ความฉลาดและการรู้แหล่งทรัพยากร” สิ่งนี้สำคัญสำหรับผู้หญิงทั้งหลาย เพราะตัวเอกที่เป็นผู้หญิงของ Dahl เช่น Matilda กับ Sophie เป็นคนที่มีความคิดเป็นของตนเองและไม่ยอมก้มหัวให้กับเจ้าหน้าที่ซึ่งใช้อำนาจไม่ชอบธรรมง่ายๆ ยกตัวอย่างเช่น Matilda ไม่ยอมให้ตนเองตกเป็นเหยื่อโดยการปฏิเสธที่จะให้สภาพครอบครัวที่เมินเฉยต่อความรู้สึกของเธอทำให้เธอรู้สึกด้อยค่า เมื่อพ่อแม่ไม่ยอมซื้อหนังสือให้เธอก็ไปใช้บริการของห้องสมุดประชาชนในขณะที่อายุเพียง 4 ขวบ ลักษณะที่มีความคิดเป็นของตนเองเป็นลักษณะของตัวเอกทุกคนของ Dahl ช่วยให้พวกเราแก้แค้นผู้กดขี่ทั้งหลาย การแก้แค้นของ Matilda เกิดขึ้นเมื่อพ่อแม่จะบังคับให้เธอไปจากประเทศอังกฤษพร้อมพวกเขาแต่เธอกลับยืนยันจะอยู่กับครูที่เธอรัก อย่างไรก็ตาม Dahl ก็ได้ให้กำลังใจกับตัวละครเอกต่างๆ ของเขาโดยความคิดที่เป็นของตนเองและการรู้จักใช้ทรัพยากรต่างๆ ทำให้พวกเขาสามารถหาการแก้แค้นใจและการสนับสนุนจากกัลยาณมิตรซึ่งอาจวิเศษกว่า นี่คือการตีของ แม่มด (The Witches, 1983) เมื่อตัวละครเอกคิดถึงคำพูดของคุณยาย “มันไม่สำคัญว่าหลานจะเป็นใคร รูปร่างหน้าตาจะเป็นอย่างไร トラบเท่าที่มีใครสักคนรักหลานอยู่” ผลพวงขององค์ประกอบเชิงบวกในงานของ Dahl คือ หนังสือที่ทรงคุณค่าและให้กำลังใจแก่หนุ่มสาวทั้งหลาย ผลกระทบในแง่ดีเหล่านี้ปล้ำหลาย ผลกระทบในแง่ลบจากมุมมองของ Dahl ที่มีต่อสังคมและวัยรุ่น

ข้อโต้แย้งของนักวิจารณ์ต่อหนังสือของ Dahl

มีหลายคนออกมาโต้แย้งความคิดของ Dahl คนเหล่านี้มองว่าภาพชีวิตที่ Dahl นำเสนอนั้นไม่สมจริง ตัวอย่างเช่น บทความของ David Lee ที่เขียนลง Children Literature in Education (1988) เขียนว่า “ปัญหาเกี่ยวกับโลกของ Dahl คือมันเป็นโลกสีขาวกับดำ สองมิติและไม่จริง” ภาพชีวิตของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Dahl อาจมองได้ว่าเป็นผลพวงจากปรัชญาชีวิตโดยรวมของเขามีต่อสังคม เมื่อผู้ใหญ่ไม่สมควรได้รับรางวัลว่างใจ พวกเขาถูกรับมองว่าเป็นผู้ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ แต่กระนั้น Rees ก็อธิบายว่า “ผู้ใหญ่แต่ละคนผ่านโลกของเด็กในประสบการณ์ที่แตกต่างกันในด้านคุณธรรมร้อยแปดพันประการ” น้อยคนนักที่จะมีประสบการณ์เช่นเดียวกับ Sophie ผู้ใหญ่ที่โหดร้าย เช่น ยักษ์กินคน ซ็อบบี้เช่นผู้บังคับบัญชากองทหาร หรือใจดีเช่น ยักษ์ใจดีมีความหลากหลายและกรณีที่สุดโต่งน้อยกว่าในโลก ซึ่งผู้ใหญ่และเด็ก ๆ จะได้เจอเจอ สิ่งที่ไม่สมจริงอีกประการหนึ่งก็คือ แนวความคิดที่ว่าความดีกับความยากจนไปด้วยกัน อย่างเช่น Miss Honey ครูซึ่ง Matilda รัก หลายคนคัดค้านการโยงสองอย่างนี้เข้าด้วยกัน ความคิดนี้ถูกมองว่าเป็นแนวคิดทำนองเดียวกันกับปรัชญาของ Marxist ไม่ใช่ความคิดที่ส่งเสริมการค้าแบบทุนนิยมเสรี

นักอ่านที่เป็นผู้ใหญ่หลายคนโต้แย้งหนังสือที่ไม่สมจริงของ Dahl ว่าในชีวิตจริงไม่มีความยุติธรรม คนดีไม่ชนะเสมอไป แม้แต่เมื่อตัวเอกของ แม่มด (The Witches, 1983) ถูกสาปให้เป็นหนูตลอดกาล ผู้อ่านก็ยังได้รับความมั่นใจจากตัวเอกของเรื่องว่า “ฉันไม่รู้สึกรบกวนใจอะไรกับสิ่งที่เกิดขึ้น ฉันไม่รู้สึกรู้สึกแม่แต่จะโกรธ อันที่จริงฉันรู้สึกค่อนข้างดีด้วยซ้ำไป” การไม่รู้สึกรู้สึกเสียใจ คือมาตรฐานของงานของ Dahl มากกว่าจะเป็นกรณียกเว้นดังที่หลายคนรู้สึก

Dahl ได้รับการวิจารณ์ต่อไปอีกในภาพของผู้ใหญ่ที่เขานำเสนอ ซึ่งหลายคนเชื่อว่ามีผลลบต่อนักอ่านรุ่นเยาว์ ตลอดผลงานของเขาผู้ใหญ่ที่ใช้อำนาจมักตกเป็นเหยื่อของการแก้แค้นที่รุนแรง อย่างไรก็ตามบางท่านชี้จุดที่คัดค้านอย่างที่สุด คือ ผู้ใหญ่ถูกรังแกอย่างรุนแรงแม้ว่าจะเป็นผู้บริสุทธ์ก็ตาม เช่น เมื่อพ่อแม่ของตัวเอกตายในอุบัติเหตุรถชนในเรื่อง แม่มด (The Witches, 1983) นักวิจารณ์ 2 ท่าน คือ Myrc Pollack Sadker กับ David Miller Sadker กล่าวหา Dahl ว่าแบ่งแยกชนชั้นตามอายุ (Ageism) และเป็นผู้เผยแพร่ความคิดว่า “ความจำเป็น ความปรารถนาและความคิดของคนแก่เป็นเรื่องเลอะเทอะไม่ทันเหตุการณ์”

บางคนเชื่อว่าการเสนอภาพของผู้ใหญ่เช่นนี้ให้วัยรุ่น ในวัยซึ่งพวกเขากำลังประสบกับความขัดแย้งทางอารมณ์เกี่ยวกับพวกผู้ใหญ่อยู่แล้วจะยิ่งทำให้ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับผู้ใหญ่หนักขึ้นไปอีก Bruno Bettelheim ผู้ประพันธ์ The Use of Enhancement ได้ชี้ถึงข้อจำกัดต่างๆ ดังนี้

มีกระแสปฏิเสธรในวงกว้างที่จะให้เด็ก ๆ ได้รู้ว่าต้นเหตุของความผิดพลาดทั้งปวงนั้นอยู่ในตัวคนของเรา แนวโน้มของทุกคนที่จะแสดงความก้าวร้าว การเข้าสังคม การเห็นแก่ตัว การโกรธ และกังวลใจ ในทางตรงกันข้ามเราต้องการให้เด็ก ๆ เชื่อว่ามนุษย์ทุกคนเป็นคนดี แต่เด็ก ๆ รู้ว่าพวกเขาไม่ใช่จะดีตลอดเวลาหรือบ่อยครั้ง แม้แต่เมื่อพวกเขาเป็นเด็กดีก็ยังไม่อยากเป็น ด้วยแนวโน้มที่

จะเสริมว่าคนทุกคนเป็นคนดีที่ Dahl ได้ทำทนายและผลงานของเขาได้เป็นเป้าให้ฝ่ายที่คัดค้านออกมาโจมตีมากมาย

ปัญหาใหญ่สุดท้ายที่ฝ่ายคัดค้านวิจารณ์ผลงานของ Dahl ก็คือ แนวทางแก้ไขที่เขาใช้กับประเด็นสำคัญๆ และวิธีการเหล่านั้นอาจส่งผลกระทบต่อผู้อ่านของเขา ความหวังโยนนี้นับว่ามีเหตุผล เมื่อพิจารณาถึงเรื่อง *แม่มด* (The Witches, 1983) ซึ่งจัดอยู่ในอันดับที่ 9 ของรายชื่อหนังสือที่ถูกห้ามวางจำหน่ายในปี 1990 Dahl ถูกกล่าวหาโดยนักบรรณรักษ์เพื่อสตรีในอังกฤษว่า เขาเป็นคนแบ่งแยกชนชั้นทางเพศและถูกวิจารณ์โดยสมาคมพ่อแม่แห่งอเมริกาว่าถึงภาพลบของแม่มดที่เขานำเสนอ นักวิจารณ์เหล่านั้นกล่าวหา Dahl ว่า “แต่ความเป็นจริงก็คือ แม่มดทุกคนนั้นเป็นผู้หญิง ไม่มีแม่มดเพศชายในโลก” อย่างไรก็ตามนักวิจารณ์ทั้งหลายก็มักจะมองข้ามประโยคถัดไปที่ว่า “อีกนัยหนึ่ง ปีศาจเป็นเพศชายเสมอ” (The Witches) เมื่อถูกถามในประเด็นนี้ Dahl ปกป้องงานของเขาโดยชี้ว่า “คุณย่าผู้น่ารัก เป็นตัวเอกตัวหนึ่งของเรื่อง” บุคลิกของคุณย่าได้ถูกนำเสนอต่อผู้อ่านในตอนต้นของหนังสือ เมื่อพระเอกพูดว่า “ความจริงที่ว่าตัวฉันมาขึ้นอยู่ตรงนี้และพูดกับท่านได้ ต้องยกความดีให้กับคุณย่าที่แสนวิเศษของฉัน” (The Witches) Dahl อ้างต่อไปว่าข้อกล่าวหาทั้งสิ้นไม่มีเหตุผลเพราะคุณย่าได้แสดงถึงความกล้าหาญและความเฉลียวฉลาด นอกเหนือจากความกล้าหาญที่ไม่ธรรมดาที่มีอยู่เดิมแล้วเขาไม่หวังว่าจะมีผู้ใหญ่บางกลุ่มจะรู้สึกไม่สบายใจแต่มุ่งที่จะให้ความเพลิดเพลินกับผู้อ่าน

วิธีการแก้ไขในประเด็นการทอดทิ้งเด็กๆ ก็ถูกวิจารณ์มุมมองนี้อยู่บนความจริงที่ว่า Matilda ถูก พ่อแม่ทอดทิ้ง อย่างน้อยที่สุดก็จากมุมมองของเธอเอง “ไม่มีอะไรมากไปกว่าสะเก็ดแผล สะเก็ดแผลซึ่งคุณจะต้องทนอยู่กับมันจนถึงเวลาที่จะสะกิดให้มันหลุดออกและคิดทิ้งไป” (Matilda) Anna A. Flowers สรุปว่า “การทอดทิ้งเด็กชดเชยด้วยการแก้แค้น แม้จะดูตลกและเป็นกรรม ก็ไม่ใช่เรื่องที่ด่าง” (in Teigen) อย่างไรก็ตาม Matilda อาจใช้เป็นแนวทางในการอภิปรายกับนักเรียนเดียวกันกับการทอดทิ้งและทารุณกรรมเด็ก

อย่างไรก็ตามเพราะมันนำไปสู่การแสดงภาพชีวิตที่ไม่สมจริง การนำเสนอภาพลบของผู้ใหญ่ และการแก้ปัญหาอย่างเลื่อนลอยต่อปัญหาสังคมต่างๆ สังคมวิทยาของ Dahl จึงถูกมองว่าเป็นอันตรายมากกว่าผลดีต่อวัยรุ่น ความขัดแย้งต่างๆ นี้อาจส่งผลดีทำให้เกิดความนิยมดังเช่นที่เกิดขึ้นบ่อยๆ

ข้อขัดแย้งที่เกิดจากผลงานของ Roald Dahl สำหรับวัยรุ่นคือดูให้วัยรุ่นนับล้านๆ คนมาอ่านหนังสือของเขา ผลที่ติดต่อกันมาก็คือ มันกระตุ้นให้พวกเขาเพลิดเพลินกับการอ่าน วัยรุ่นเหล่านี้ได้พบบางสิ่งบางอย่างใน Roald Dahl สิ่งซึ่งเขาไม่อาจหาได้จากที่อื่น นักเขียนซึ่งมีมุมมองต่อสังคมซึ่งละม้ายคล้ายคลึงกับความนึกคิดของพวกเขาที่ไม่ไว้วางใจผู้มีอำนาจทั้งหลายและมีความเอกละตินนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชื่อว่าความดีจะชนะ โดยความโด่งดังของ Roald Dahl นั้นในปี 1991 มีคนถึงกับพูดว่า “หนังสือของ Roald Dahl อยู่ในรายการสั่งซื้อเพิ่มของเราเสมอ หนังสือของเขาถูกยืมตลอดเวลาจนชำรุดในช่วงสั้นๆ เรื่องต่างๆ ถูกยืมและมีการจองล่วงหน้า!” มุมมองของ Roald Dahl ต่อสังคม การประณามการคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจและความไม่เชื่อถือนี้อาจทำให้หนังสือของเขาได้รับความนิยมในหมู่วัยรุ่น การแสดงออกถึงค่านิยมต่างๆ ในรูปของจินตนาการและอารมณ์ขันเป็นสิ่งหายากและเป็นสิ่งที่วัยรุ่นควรได้รับการกระตุ้น ทำให้ Roald Dahl ได้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ในฐานะนักประพันธ์เพราะหนังสือของเขาได้ให้แนวทางสำหรับวัยรุ่นจำนวนมากกลายมาเป็นนักอ่าน

(จากบทความเรื่อง ‘Roald Dahl and Sociology 101’ โดย Sharon E. Royer จาก www.roalddahlfans.com)

เรื่องสั้นสำหรับผู้ใหญ่ของโรอัลด์ ดาห์ล

โรอัลด์ ดาห์ลไม่เพียงแต่ได้รับความนิยมอย่างมากจากงานเขียนวรรณกรรมเยาวชนเท่านั้น ดาห์ลยังเป็นนักเขียนที่ประสบความสำเร็จจากการเขียนเรื่องสั้นสำหรับผู้ใหญ่อีกด้วย ด้วยเนื้อหาที่สยดสยอง โหดร้าย ได้รับการตีพิมพ์ซ้ำแล้วซ้ำเล่าจนถูกนำไปทำเป็นบทโทรทัศน์ซึ่งประสบความสำเร็จอย่างมากในปี ค.ศ. 1979-1980 จาก เรื่องเหลือเชื่อ (Tales of the Unexpected, 1984) ซึ่งกลายเป็นหนึ่งในงานเขียนของนักเขียนอังกฤษที่ถูกจดจำได้มากที่สุดตลอดช่วงครึ่งศตวรรษที่ผ่านมา

นักวิจารณ์ชาวอเมริกันส่วนใหญ่ปลื้มและนิยมชดเรื่องสั้นของดาห์ลกันเป็นอย่างมาก ดังคำวิจารณ์ใน The New York Times ว่า “ ในช่วงเวลาที่กระอักกระอ่วนและยุ่งเหยิงอยู่นั้น นักเขียนเรื่องสั้นคนนี้ได้นำผู้อ่านสัมผัสจินตนาการที่โลดโผนแปลกประหลาดผ่านสายตาที่เก็บทุกรายละเอียดของเหตุการณ์ซึ่งนำไปสู่ตอนจบที่หักมุม ในบรรยากาศของตลกร้ายกับอารมณ์ขันที่เต็มไปด้วยการหักหลังและหลอกลวง ในรูปแบบการเขียนที่สั้นและกระชับ นักอ่านที่กำลังมองหาความอ่อนหวาน เนื้อหาเบา ๆ กับนัยยะโดยลึกลับของตัวละครควรจะไปหาจากที่อื่น เพราะ ณ ที่นี้ความตึงเครียด ความกดดันคือหน้าที่ของเขา แค่ให้เค้าโครงที่พลิกความคาดหมายกับเขา เขาจะให้เรื่องราวที่นำไปสู่ตอนหักมุมนั้นให้แก่คุณ ชื่อของเขาคือ โรอัลด์ ดาห์ล” ชุดเรื่องสั้นสำหรับผู้ใหญ่ของดาห์ลได้รับรางวัล เอ็ดการ์อัลเลนโป ซึ่งเป็นรางวัลสำหรับงานเขียนแนวลึกลับของอเมริกาในปี 1954 และอีกหลายครั้งนับจากนั้นเป็นต้นมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การออกแบบปกหนังสือ

การขายให้ได้ภายใน 30 วินาที

ครั้งนาทีคือระยะเวลาที่ปกหนังสือจะต้องชักจูงใจผู้ที่เข้ามาเดินในร้านหนังสือให้หยิบหนังสือเล่มนั้นขึ้นมา นักออกแบบปกหนังสือในบางครั้งก็ประสบปัญหาในเรื่องการที่ต้องทำตามรูปแบบที่มีมาแต่เดิมกับการที่จะทำตามใจตัวเองเพื่อทดลองรูปแบบใหม่ๆ

ครั้งหนึ่งปกหนังสือมีบทบาทเป็นเพียงแค่สิ่งที่ปกป้องกันเนื้อในหนังสือ แต่ปัจจุบันปกหนังสือกลายเป็นการบรรจุหีบห่อ (product packaging) โดยหลายๆ ผลลัพธ์ของปกหนังสือในฐานะใบปิดขนาดเล็กได้รับการช่วยเหลือจากภาพขยายใหญ่บนผนัง ระบบการจัดแสดงของร้านหนังสือประเภทขายปลีก และการโฆษณา ณ จุดขาย ทุกวันนี้นักเขียนที่ใส่ใจในเรื่องของการขายมักจะยืนยันให้มีการยอมรับรูปแบบปกหนังสือเขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษรในใบสัญญา นอกจากนี้บรรดาสานักพิมพ์ทั้งหลายและกลุ่มคนขายหนังสือยังประเมินความสำเร็จหรือความล้มเหลวของปกหนังสือโดยใช้เกณฑ์ทางการค้าที่ค่อนข้างโหด พิโธนา คาเพนเตอร์ ผู้อำนวยการฝ่ายออกแบบให้กับสำนักพิมพ์แมคมิลแลน แพน และพิคาดอร์ กล่าวว่า “ถ้าปกหนังสือไม่ประสบความสำเร็จ ซึ่งหมายความว่าถ้าผู้คนที่ผ่านไปมาไม่หยิบหนังสือขึ้นมาภายใน 30 วินาทีเป็นอย่างน้อย นั่นถือเป็นความล้มเหลว”

เป็นเรื่องแน่นอนว่า ความต้องการที่จะให้เกิดผลลัพธ์ที่ประสบความสำเร็จได้ ก็ไม่ได้หมายความว่าสามารถผลิตงานออกแบบที่ดึงดูดความสนใจได้เสมอไป แต่ในกลุ่มลูกค้าที่มีความรู้หรือมีรสนิยมค่อนข้างสูง การออกแบบปกหนังสือจะดูซับซ้อนกว่า บรรดาสานักพิมพ์ชั้นนำของอังกฤษที่ตีพิมพ์ผลงานทั้งประเภทเรื่องแต่งและประเภทข้อเท็จจริงในแนว “ฉลาดๆ” เช่น พิคาดอร์ วินเทจ ฟลามิงโก เพนกวิน และมิเนอวา การออกแบบปกจะมุ่งไปเพื่อดึงดูดความสนใจของกลุ่มลูกค้า แต่วิธีการเข้าถึงลูกค้าจะเป็นไปในแบบอ้อมๆ มากกว่าจะเข้าไปอย่างตรงๆ บริษัทาร์เพนเตอร์กล่าวว่า “ปกหนังสือของสำนักพิมพ์พิคาดอร์ส่วนใหญ่จะมุ่งไปเพื่อเป็นการกระตุ้น ท้าทายและสร้างแรงบันดาลใจให้ลูกค้าซื้อหนังสือ โดยอาศัยรูปภาพที่เน้นที่อารมณ์โดยรวมของหนังสือ แต่เหลือไว้ให้ผู้ซื้อจินตนาการ ไปเองด้วย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความซับซ้อนในรูปแบบใหม่ของปกหนังสือเกิดขึ้นได้ก็เพราะกระดาษปกในรูปแบบ B ซึ่งมีขนาดใหญ่ขึ้น นับว่าเป็นจุดสนใจของการลงทุนด้านการพิมพ์ครั้งใหญ่เลยทีเดียว การอธิบายสถานการณ์ของอุตสาหกรรมการพิมพ์ในยุคทศวรรษที่ 80 ที่ว่าบริษัทหนังสือปกแข็งและบริษัทกระดาษร่วมมือกันนำไปสู่การเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อหนังสือ“เครียดๆ” โดยปกดีแล้ว หนังสือปกแข็งจะเป็นที่รองรับคนเขียนหนังสือสำหรับปัญญาชน เนื้อหาเข้าใจค่อนข้างยาก แต่สำนักพิมพ์เริ่มที่จะตระหนักแล้วว่า การขายหนังสือปกแข็งประสบความล้มเหลวในการที่จะฉายเอาประโยชน์จากศักยภาพของหนังสือประเภทนี้ กล่าวคือถึงแม้ผู้อ่านจะเป็นคนชั้นกลางไปจนถึงชั้นสูง แต่ก็ไม่ได้ช่วยให้ยอดขายของหนังสือปกแข็ง (ที่มีต้นทุนการผลิตสูง) เพิ่มขึ้นเลย ดังนั้นตั้งแต่ช่วงทศวรรษที่ 70 ถึง 80 สำนักพิมพ์ใหญ่ก็เริ่มทุ่มแรงโปรโมตไปที่กระดาษปกรูปแบบ B เพื่อใช้ในการตีพิมพ์หนังสือที่เป็นเรื่องแต่งและที่เป็นข้อเท็จจริง โดยไม่พิมพ์ในรูปแบบหนังสือปกแข็งอีกเลย ทั้งๆที่ความต้องการหนังสือโดยทั่วไปของตลาดไม่ค่อยจะกระเตื้องขึ้น แต่ยอดขายหนังสือในรูปแบบ B ก็มีความมั่นคงในระดับหนึ่ง เห็นได้จากบริษัทแรนคอมเฮาส์แตกบริษัทลูกออกมา คือ วินเทจในปี 1989 และดำเนินาพิมพ์ฮาวิลด์ก็วางแผนจะเปิดตัวสำนักพิมพ์ใหม่ในอนาคตอันใกล้

ความสนใจในเรื่องของการออกแบบปกหนังสือเกิดขึ้นจากความปรารถนาของสำนักพิมพ์ที่จะให้ชื่อของสำนักพิมพ์ตัวเองมีภาพลักษณ์ที่เด่นชัดในสายตาของสาธารณชน และขยายขอบเขตไปยังกลุ่มตลาดทั่วไปในแง่ของการแข่งขันทางการค้า ในช่วงต้นทศวรรษที่ 80 บรรดาสถาบันพิมพ์หลายแห่ง รวมทั้ง ฟุตูรา คอลลินส์ และพิคาเคอร์ เริ่มที่จะปรับเปลี่ยนภาพปกที่เป็นมาตรฐานของหนังสือชุดคลาสสิกที่เป็นภาพแนวจินตนาการ ซึ่งมักจะเป็นรายละเอียดที่ได้มาจากภาพจิตรกรรม โดยแทนที่มันด้วยรูปภาพประกอบแบบใหม่ ซึ่งก็เป็นผลดี การที่พิคาเคอร์ได้เข้าไปอยู่ในความสนใจของกลุ่มคนอ่านหนังสือได้ก็เช่นเพราะผู้กำกับศิลป์ที่ชื่อว่า แกรี เคย์ เอลลิสัน ผู้ซึ่งมอบหมายให้นักวาดภาพประกอบได้รังสรรค์ภาพที่สร้างความตะลึงได้ทันทีที่พบเห็น เป็นภาพที่สื่อถึงชื่อเรื่องในมุมมองที่อ้อมค้อมมากกว่าแต่ก่อน ในช่วงปลายทศวรรษที่ 80 สำนักพิมพ์รายอื่นก็เดินตามแนวทางเดียวกัน จอห์น มิทชินสัน อดีตผู้อำนวยการตลาดของบริษัททอเตอร์สโตน และปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการการจัดการของบริษัทฮาร์วิลด์ กล่าวว่า “ปรากฏการณ์นี้แสดงให้เห็นถึงความพร้อมแล้วสำหรับการใส่ใจในเรื่องของการออกแบบ เพราะว่าปกหนังสือรูปแบบ B มุ่งเจาะกลุ่มลูกค้าอายุระหว่าง 25-45 ปี ผู้ที่กำลังจะให้ความสำคัญกับการออกแบบมากขึ้นในช่วง 1980”

ปีเตอร์ คายเออร์ หัวหน้าฝ่ายการออกแบบของบริษัทเชคเคอร์แอนด์วอร์เบิร์ต ได้พิสูจน์แล้วว่า มีแรงอิทธิพลสำคัญบางอย่างที่มีผลกระทบต่อแนวทางของการออกแบบปกหนังสือ ในช่วงปลายทศวรรษที่ 80 เขาวางรูปปกหนังสือจากสำนักพิมพ์มิเนอริวาที่ออกแบบโดยบริษัทเชคเคอร์ลงบนแผนที่พร้อมด้วยปกหนังสือที่มีการประมวลภาพต่างๆ ที่ดูน่าลึกลับและมีรายละเอียดอันแน่นอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในภาพนั้น มิทชินสันกล่าวไว้ว่า “คายเออร์ทำให้สำนักพิมพ์ตระหนักได้ว่าปกหนังสือควรจะเป็นสิ่งที่มีความหมายและน่าเก็บรักษาไว้”

นอกจากนั้นผลงานของคายเออร์ยังเปลี่ยนแนวคิดตามแบบแผนดั้งเดิมที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของสำนักพิมพ์จากหน้ามือเป็นหลังมือ ขณะที่สำนักพิมพ์ในประเทศสหรัฐอเมริกา ดูเหมือนว่าการออกแบบปกหนังสือแต่ละเล่มจะมีลักษณะเด่นเฉพาะแตกต่างกันไป แต่บริษัทในยุโรปหลายบริษัทกลับจะยึดมั่นอยู่กับรูปแบบเรียบง่ายที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละสำนักพิมพ์ ยกตัวอย่างเช่น ในประเทศฝรั่งเศส ชื่อเรื่อง ชื่อคนแต่งจะเป็นเพียงตัวรอง เด่นน้อยกว่าโลโก้ของสำนักพิมพ์ และถ้ามีรูปภาพ จะเด่นรองลงมาอีก

สำหรับสำนักพิมพ์ในประเทศอังกฤษโดยทั่วไปแล้ว จะดำเนินนโยบายอยู่ระหว่าง 2 รูปแบบสุดขั้ว ขณะที่ผลงานของคายเออร์ ที่ทำให้กับสำนักพิมพ์มิเนอร์วา เขาใช้รูปแบบตัวหนังสือการามอนด์บอยที่สุด แต่ในช่วงปี 1990 ที่เขาทำงานให้กับบริษัทเคป เขากลับแสดงความใส่ใจในข้อบังคับของสำนักพิมพ์ต้นสังกัดน้อยลงทุกทีๆ เครื่องหมายการค้าของเขาทุกวันนี้คือการผจญภัยด้วยสายตาและสื่อถึงเรื่องราวแบบอ้อมๆ บริษัทเคปอาจรู้สึกกังวลใจอยู่บ้างเมื่อคายเออร์เริ่มคิดจะละทิ้งรูปแบบตารางที่เป็นแบบดั้งเดิม แต่คายเออร์กลับไม่สนใจ เขากล่าวว่า “รูปแบบของสำนักพิมพ์ต้นสังกัดจะกำจัดความสำคัญของรูปภาพลงไป ผมคิดว่าผู้คนซื้อหนังสือก็เพราะมีแรงดึงดูด ไม่ใช่เพราะชื่อสำนักพิมพ์”

แต่คู่มือของคายเออร์ที่ชื่อ จอห์น แมคคอนแนล แห่งบริษัทออกแบบเพนตาแกรมคงไม่เห็นด้วย ตั้งแต่ปี 1986 เขาได้พยายามปรับปรุงผลงานปกหนังสือของสำนักพิมพ์เฟเบอร์แอนด์เฟเบอร์ซึ่งมีความหลากหลาย ให้ทั้งหมดกลับมามีความเชื่อมโยงกัน โดยใช้โปรแกรมที่มีรากฐานมาจากแนวคิดที่ว่า “ความแตกต่างบนความสอดคล้อง” รูปแบบดั้งเดิมของบริษัทเพนตาแกรมจะถูกจำกัดอย่างเคร่งครัดให้เป็นรูปกล่อง โลโก้ และการใช้รูปแบบตัวหนังสือแบบพาลาติโนและทสันคตินในเรื่องของความเป็นระเบียบวินัยที่แสดงออกมาให้เห็นในภาพถ่ายและรูปประกอบ ซึ่งรูปแบบทั้งหมดนี้ได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยขึ้นในปีที่แล้ว โดยการออกแบบใหม่ เปลี่ยนไปใช้ฟอนท์ซาบอนและปรับปรุงแก้ไขรูปแบบตารางบนปกหนังสือ รูปลักษณ์ใหม่จะดูสดใสกว่าและสื่อความหมายได้หลายอย่าง แต่ลูกค้ายังคงสามารถจำลักษณะของสำนักพิมพ์ได้ รวมทั้งการใช้ภาพถ่ายประกอบคนเดิมๆ เช่น อองเดรส กลิมวาสกีและปีแอร์ เลอ ดาน ซึ่งเห็นได้ชัดว่าเป็นผู้ร่วมงานดั้งเดิมของเฟเบอร์ อดัน คาย นักออกแบบปกหนังสือกล่าวว่า “ภาพลักษณ์จะเป็นเครื่องยืนยันถึงคุณภาพของหนังสือ ซึ่งหมายความว่าผู้อ่านจะตระหนักทันทีถึงประเภทของหนังสือว่าจะเป็นระดับปัญญาชน ซึ่งเป็นประเภทที่พวกเขาคาดหวังจากเฟเบอร์”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่เฟเบอร์ก็กำลังเดินอยู่เส้นทางนี้เพียงรายเดียว เพราะว่าผู้กำกับศิลป์อังกฤษส่วนใหญ่นิยมสิ่งใหม่ๆ ซึ่งจะเลือกเดินตามสูตรของคายเออร์มากกว่าแมคคอนแนล กล่าวคือพวกเขานิยมชมชอบในการเรียงพิมพ์ รวมไปถึงการวาดภาพประกอบที่เหมาะสมกับตัวละครในเรื่องแต่ละเรื่อง และเหมาะสมกับตัวละครของนักเขียนแต่ละคนมากกว่าองค์ประกอบทางด้านกราฟฟิกในเอกลักษณ์ของแต่ละสำนักพิมพ์ที่มีแนวโน้มจะยึดติดอยู่กับสันปกและโลโก้

ส่วนหนึ่งก็เป็นผลมาจากความแพร่หลายของนโยบายสมัยใหม่นี้ จึงทำให้รูปแบบดั้งเดิมของการออกแบบปกหนังสือของอังกฤษเมื่อ 2-3 ปีที่แล้วเริ่มจะจางหายไป ครั้งหนึ่งความฟูฟ่าของรูปภาพประกอบและรูปแบบตัวหนังสือที่กระตุ้นความรู้สึกได้ดีทำให้สำนักพิมพ์อย่างมินอร์วาโดดเด่นขึ้นมาจากสำนักพิมพ์อื่นๆ แต่ทุกวันนี้ เราจะไม่ค่อยพบคุณภาพของงานที่ประณีตและทำตามแนวดั้งเดิมของสำนักพิมพ์ อย่างไรก็ตามก็ยังคงมีรูปแบบปกหนังสือที่น่าตื่นตาตื่นใจแบบอื่นๆ อีกแต่รูปแบบ B สามารถดึงดูดความสนใจของประชาชนได้มากขึ้นเรื่อยๆ ด้วยวิธีการที่กลายเป็นมาตรฐานอุตสาหกรรมไปแล้ว

เดอะซีเนท (The Senate)

เดวิด เอลดริจและสจิวัด บริลล์ คือสองผู้ก่อตั้งเดอะซีเนท พวกเขาแจ้งเกิดในวงการสิ่งพิมพ์หลังจากลาออกจากทีมนักออกแบบในสังกัดสำนักพิมพ์เพนกวินในปี 1988 ผลงานของพวกเขาเมื่อครั้งอยู่กับเพนกวินก็ดูแตกต่างไปจากรูปแบบปกหนังสือที่เป็นมาตรฐาน รูปแบบดั้งเดิมจะเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส ใช้เงินทุนการผลิตสูง และที่เห็นได้ชัดคือชื่อเรื่องและชื่อคนแต่งจะอยู่แค่ในปกหลังและสันปก ปล่อยให้ภาพวาดประกอบและภาพถ่ายกินเนื้อที่ปกหน้าไป เอลดริจอธิบายว่า “มันเป็นความพยายามที่จะเปลี่ยนแนวทางเดิมๆ ในการบรรจุหีบห่อและการระบุชื่อหนังสือ เราคิดว่าผู้คนจะซื้อหนังสือก็เพราะว่ามันสวยและโซคร้ายที่สำนักพิมพ์ไม่เห็นด้วย”

ถ้าไม่มีเพนกวินออริจินอลส์ (บริษัทรับออกแบบในสังกัดสำนักพิมพ์เพนกวิน) ซีเนทจะเติบโตได้เร็วกว่านี้ ในช่วงเวลา 5 ปีที่แล้ว ซีเนทได้ออกแบบปกนับพันให้กับสำนักพิมพ์ต่างๆ เช่น โฟร์ธ เอสเตท พิคาดอร์ เคป แกรนตา และเวอร์โซ ทุกวันนี้ดูเหมือนว่า ซีเนทจะเป็นบริษัทที่ผลิตงานออกแบบปกได้มากที่สุด在英国 เอลดริจและบริลล์ให้ข้อมูลว่า พวกเขาแต่ละคนผลิตงานออกมาโดยเฉลี่ยสัปดาห์ละ 3 งาน พวกเขาทำงานร่วมกับทีมงาน 3 คนจากสตูดิโอของพวกเขาในตอนใต้ของลอนดอน

ส่วนในเรื่องของความสัมพันธ์กับสำนักพิมพ์ แม้กระทั่งกับสำนักพิมพ์ที่มุ่งเจาะกลุ่มตลาดชั้นสูง จะอยู่ในภาวะตึงเครียด ซึ่งก็เป็นเพราะว่าทัศนคติที่ไม่ยึดหยุ่นในการทำงานตามที่เอลดริจเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กล่าว เอลดริจและบริลล์รับผิดชอบร่วมกันในผลงานของสำนักพิมพ์แนวเพื่อสิทธิสตรีอย่างวิราโก จนกระทั่งพวกเขาแยกตัวออกจากกันในช่วงต้นปีที่ผ่านมาเอง เทคนิคการฉีกกระดาษซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของแอลจลา คาคเตอร์ นับเป็นหนึ่งในผลงานที่น่าจดจำที่สุด สุดท้าย เอลดริจและบริลล์ก็เริ่มที่จะพบว่า การขาดความน่าตื่นเต็นในนโยบายการออกแบบที่เคร่งครัดของวิราโก เป็นสิ่งที่น่าลำบากใจยิ่งนัก บริลล์กล่าวว่า “เป็นความกดดันมหาศาลที่จะเล่าเรื่องราวทั้งหมดของหนังสือลงบนปกหนังสือ”

เพื่อนคู่นี้ได้พิสูจน์ฝีมือตัวเองแล้วว่า มีความสามารถในการที่จะสร้างสรรค์เอกลักษณ์เฉพาะของสำนักพิมพ์ที่น่าจดจำได้เท่าๆ กับสร้างผลงานให้กับนักเขียนเป็นรายๆ ไป แต่ในบางครั้งก็เป็นเพราะสำนักพิมพ์ส่วนมากพึ่งพิงอยู่กับทีมงานออกแบบในสังกัดของตัวเอง จึงทำให้งบประมาณที่จะนำมาใช้จ่ายให้กับทีมออกแบบอิสระมีน้อย พิโอน่า คาเพนเตอร์แห่งสำนักพิมพ์แมคมิลแลนกล่าวว่า “เราใช้บริการของซีเนทก็เพื่อให้พวกเขาช่วยจัดการกับปัญหาที่พวกเราประสบอยู่กับพวกนักออกแบบในสังกัด แต่อย่างไรก็ตามเราไม่สามารถจ่ายได้มากนักในจุดนั้น” เธอกล่าวต่อว่า “พวกเขาเข้าใจหนังสือ พวกเขามีความสามารถรอบตัว แข็งในด้านของความคิด และฉลาดในการหารูปภาพมาลงและใช้ประโยชน์จากมัน ได้คุ้มค่า”

ความสามารถของซีเนทที่จะทำให้ผลงานการออกแบบปกหนังสือดูเรียบง่ายแต่สื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ เห็นได้ชัดในผลงานที่พวกเขาสร้างสรรค์ขึ้นให้กับนิตยสารแกรนดา ตีพิมพ์โดยเพนกวิน บริลล์และเอลดริจจะมองลึกเข้าไปในเอกสารสำคัญทางประวัติศาสตร์ โดยการนำเสนอภาพที่ทำให้เกิดความรู้สึกแน่วแน่ในการที่จะเข้าถึงอารมณ์ของนิตยสาร เพื่อที่จะสื่อสารเอกลักษณ์ของแกรนดาที่พวกเขามองว่าเป็นการแสดงออกถึงความหนักแน่นใน “ความเป็นจริงที่โสมม”

คู่หูซีเนทดูเหมือนจะมีความภูมิใจในตัวผลงานน้อยกว่าความภูมิใจในความพยายามของพวกเขาเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลงานที่พวกเขาทำให้กับพรรคแรงงานในการหาเสียงเพื่อการเลือกตั้งทั่วไป เอลดริจยืนยันว่าความสำเร็จของพวกเขาในวงการสิ่งพิมพ์นี้เป็นแค่ในระดับกลางๆ เอลดริจกล่าวว่า “เราไม่มีมุมมองในเรื่องของการออกแบบแบบเดียวกันกับสถาปนิกอย่างริชาร์ด โรเจอร์ สิ่งที่เราทำก็แค่การบรรจุหีบห่อเพื่อการค้า”

เร็กซ์ เรย์ (Rex Ray)

เมื่อ 5 ปีที่แล้ว เร็กซ์ เรย์ นักออกแบบปกซีดีและปกหนังสือที่ตีพิมพ์ในซานฟรานซิสโก ถูกขอร้องให้สร้างเอกลักษณ์ให้กับไฮริสค์ สาขาย่อยในนิวยอร์กของสำนักพิมพ์เล็กๆ ในลอนดอนที่ชื่อเซอร์เพนท์ทาลี เร็กซ์ เรย์มีจุดเด่นที่นักออกแบบปกหนังสือคนอื่นไม่มี เอกลักษณ์ของรูปแบบการพิมพ์ส่วนใหญ่จะประกอบด้วยองค์ประกอบต่างๆ ที่มีความเป็นเอกลักษณ์อยู่ในตัว เพื่อที่จะใช้ได้กับความหลากหลายของหนังสือที่เป็นทั้งเรื่องแต่งและข้อเท็จจริงทุกเล่ม แต่ในขณะที่ไฮริสค์จะเริ่มดำเนินงานด้วยแนวคิดที่เฉพาะเจาะจงว่าหนังสือประเภทใดจะอยู่ในสังกัดไฮริสค์และคนประเภทใดที่จะอ่านมัน ฟิท อยคอน ผู้อำนวยการกองบรรณาธิการเซอร์เพนท์ทาลี กล่าวว่า “ไฮริสค์เป็นเหมือนเรื่องแต่งขึ้นเรื่องหนึ่งของอเมริกาในรูปแบบล้ำยุค โดยแก่นของเรื่องคือการอยู่นอกขอบเขตของศีลธรรมและความทำทายเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของเราคือกลุ่มคนอ่านที่ยังมีอายุน้อยในเขตเมืองใหญ่”

ปฏิกิริยาตอบสนองของเร็กซ์ เรย์ที่มีต่อลักษณะงานคร่าวๆ ข้างต้น คือรูปแบบปกหนังสือที่มีความโดดเด่นและทำท่าย ปกจะแบ่งออกเป็นช่องๆ ตามแนวนอน แต่ละช่องจะเป็นภาพที่เงาไปหามาหรือไม่กี่เป็นภาพถ่ายสีจุดวาดฝีมือของเขาเอง สีเป็นสิ่งที่น่าสนใจมากในความรู้สึกของเรย์มันทำให้หนังสือโดดเด่นขึ้นมา ซึ่งสามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้

ภาพที่เรย์เลือกขึ้นมาเกิดจากความตั้งใจที่จะให้มันกระชากความรู้สึกของคนดู เรย์กล่าวว่า “ผมไม่ต้องการจะทำภาพประกอบตัวเนื้อเรื่อง แต่ผมจะอ่านต้นฉบับและกลั่นกรองความคิดออกมาเป็นภาพสองภาพที่มีความสำคัญต่อเนื้อเรื่องและมีความขัดแย้งแตกต่างกันอย่างสุดขีดเพื่อที่จะกระตุ้นให้ผู้พบเห็นเกิดความรู้สึกอยากอ่านต่อไป”

ความกล้าเสี่ยงและความกำกวมที่ผ่านการคิดคำนวณมาแล้วบนปกหนังสือฝีมือการออกแบบของเรย์ช่วยดึงความสนใจของสาธารณชนให้พุ่งมาที่ไฮริสค์ เมื่อครั้งที่เซอร์เพนท์ทาลีเข้าไปตีตลาดในอังกฤษเมื่อสามปีที่แล้ว อยคอนกล่าวว่า “ปกหนังสือจะสื่อข้อความที่เกี่ยวกับเนื้อหาของหนังสือที่ถูกต้อง สีและภาพที่แรง ชัดเจนคล้ายๆ กับจะประกาศว่า จงคาดหวังที่จะพบกับความทำท่ายเพราะสิ่งที่คุณจะอ่านต่อไปนี้ไม่ใช่เรื่องที่ยายนัก”

ความโดดเด่นของผลงานของเรย์ช่วยปรับราคาของหนังสือให้สูงขึ้นเล็กน้อยประมาณ 20% เรย์ก่อตั้งสตูดิโอของเขาขึ้นในปี 1980 และสร้างงานออกแบบปกหนังสือด้วยระบบแมคอินทอช แต่เขาก็ยอมรับว่ากระวังไม่ให้ผลงานของเขาดูเหมือนกับเป็นงานที่เกิดจากคอมพิวเตอร์มากเกินไปนัก เขากล่าวว่า “ยุคสมัยแห่งดิจิทัลผลิตผลงานที่ไม่มีคุณภาพออกมามากมาย ผมไม่ต้องการให้ปกหนังสือดูเหมือนกับงานกราฟฟิคแนวอวกาศเหมือนกันไปหมด”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แอนกัส ไฮแลนด์ (Angus Hyland)

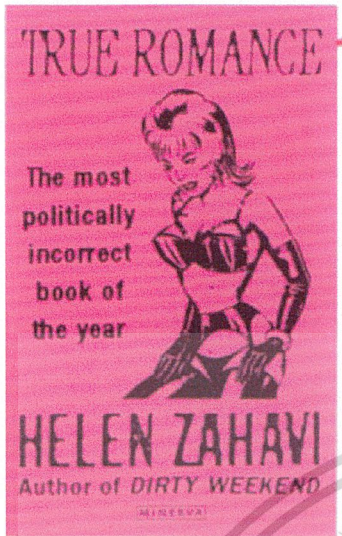
ไฮแลนด์กล่าวว่า “ในโลกแห่งอุดมคติ ปกหนังสือจะไม่มีรายละเอียดมากนัก นอกจากข้อมูลที่เป็นจริงๆ รูปบนปกหนังสือจะช่วยให้อ่านหนังสือได้ แต่ในขณะที่เดียวกันก็อาจจะทำให้ขายไม่ออกเลยก็ได้ ในฐานะที่ผมก็เป็นนักออกแบบคนหนึ่ง ผมว่าผมก็เป็นส่วนหนึ่งของการร่วมมือกันทางการตลาด”

ไฮแลนด์พูดว่า ผู้ที่อยู่ในตำแหน่งคนก่อนเขาได้สอนให้เขาเข้าใจว่าความตั้งใจจริงและทักษะในการเจรจาเพื่อการติดต่อค้าขายเป็นสิ่งจำเป็นในการที่จะเอาชนะสำนักพิมพ์บางแห่งที่มีวิสัยทัศน์ค่อนข้างแคบ นอกจากนั้น เขายังได้รับทัศนคติในเรื่องการออกแบบมาจากคายนอร์อีกด้วย ที่บริษัทมินเนอร์ว่า คายนอร์ได้ละทิ้งเอกลักษณ์ที่เคร่งครัดของสำนักพิมพ์ไป และแทนที่ด้วยการออกแบบปกแต่ละปกให้เข้ากับลักษณะเฉพาะของตัวผู้เขียนในแต่ละเรื่อง ซึ่งไฮแลนด์ก็ยินดีที่จะเดินตามรอยของคายนอร์ ภาพนามธรรมที่สร้างความตื่นตะลึงเข้ามาแทนที่ภาพท้องถนนในกรุงดับลิน ที่มีมักจะใช้ประจำในงานเขียนของเจมส์ จอยส์ ในขณะที่ภาพบานกระจกที่มีเลือดอาบและจินตนาการในเรื่องของความเผด็จการทำให้งานเขียนของคาฟคาที่มีกลิ่นอายของความโหดร้ายทารุณที่แสนเศร้า

ไฮแลนด์ยอมรับว่าไม่ใช่สำนักพิมพ์ทุกแห่งจะรู้สึกไม่รู้อันรู้หนากับการที่เขาไม่เคร่งต่อเอกลักษณ์ของสำนักพิมพ์ เขากล่าวว่า “สำนักพิมพ์ก็ล้วนแล้วแต่เป็นพวกอนุรักษนิยมทั้งนั้นในเรื่องที่เกี่ยวกับรูปแบบดั้งเดิมของตนเอง”

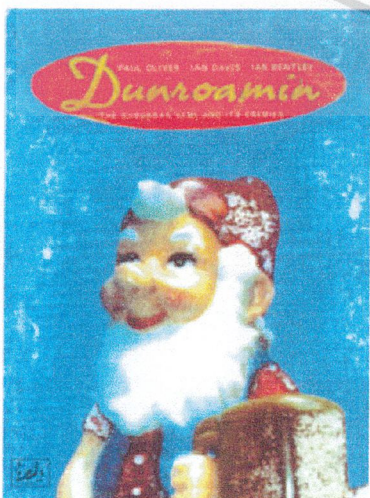
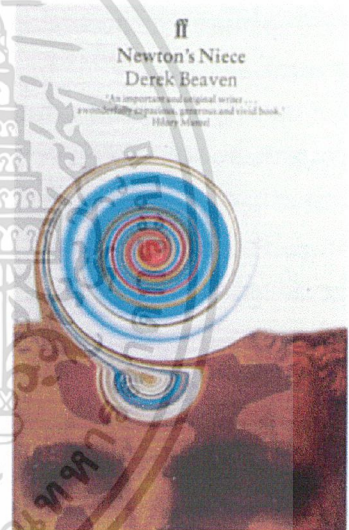
ไฮแลนด์ยอมรับว่าเขาเริ่มรู้สึกเหนื่อยกับขีดจำกัดในงานออกแบบปกหนังสือ เขากล่าวว่า “การทำงานกับรูปแบบที่เคร่งครัดเป็นการฝึกให้เราระเบียบวินัย แต่ในที่สุด พวกคุณก็จะจบลงที่เพิ่มผลงาน 200-300 ชิ้นที่ดูเหมือนกันหมดเลย” ทุกวันนี้เขาทำงานเป็นนักออกแบบปกหนังสืออิสระ แต่เขาก็ตั้งใจแน่วแน่ที่จะขยายขอบเขตการทำงานของเขาไปเป็นการออกแบบหนังสือทั้งหมด เขากล่าวเพิ่มเติมว่า “การออกแบบปกหนังสือก็เปรียบเสมือนกับแหล่งชุมนุมของพวกชนกลุ่มน้อยที่เป็นการยากที่จะเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของมัน แต่ก็ยากกว่าถ้าคิดจะออกมา ผมมีความสุขมากกว่าถ้าได้จัดการกับแต่ละส่วนที่แตกต่างกันออกไปในการออกแบบหนังสือออกมาเล่มหนึ่ง อย่างน้อยผมก็มีความสุขมากกว่าที่จะต้องเจอกับปัญหาในเรื่องเดิมๆ ทุกๆ วัน”

(จากบทความเรื่อง ‘The 30-second Sell’, eye magazine No. 18 Vol. 5 Autumn 1995)

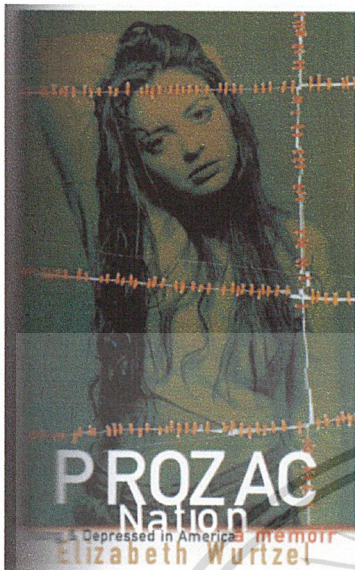
รูปที่ 3.1 ผลงานของโจนาธาน เกรย์ ปี 1995 เป็นผลงานที่ออกมาหลังโปสการ์ดรูปโสเภณี สำนักพิมพ์มิเนอร์วา

รูปที่ 3.2 ผลงานออกแบบของบริษัท เพนตาแกรม ให้กับสำนักพิมพ์ เฟเบอร์แอนด์เฟเบอร์ เป็นผลงานที่เน้นลักษณะเฉพาะ ปี 1994 ภาพประกอบโดย ราฮิด พอล

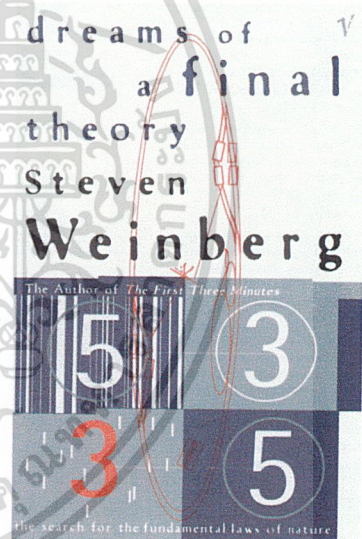
รูปที่ 3.3 ผลงานของปาลเคล ฮัทสัน เป็นหนังสือเกี่ยวกับ การศึกษาวิถีชีวิตของผู้คนในเมือง ปี 1994 สำนักพิมพ์ พิมลิโก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

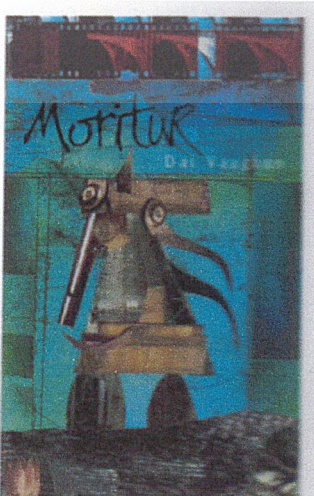

รูปที่ 3.4 หนังสือขายดี มีเนื้อหาเกี่ยวกับกระแสความนิยมและความบ้าคลั่ง ภาพประกอบ โดย เอมี กวิป ปี 1995 ออกแบบ โดย บริษัท นามารา สำนักพิมพ์ควอเทท

รูปที่ 3.5 คอนเนอร์ เบรดี แห่งบริษัทรีแอดที่ใช้แบบตัวหนังสือโพลโมชัน ของปีเตอร์ ซาวิตต์ เป็นหนังสืองานเขียนข้อเท็จจริง โดยนักฟิสิกส์เจ้าของรางวัลโนเบล สำนักพิมพ์วินเทจ 1993

รูปที่ 3.6 ประมวลภาพโดย แมทธิว ริชาร์ดสัน เป็นนิยายเกี่ยวกับเรื่องแปลกพิศมัย ปี 1995 ผลงานของบริษัท นามารา สำนักพิมพ์ ควอเทท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์และสรุปข้อมูล

สรุปแก่นของเนื้อหาและจุดเด่นในแต่ละเรื่อง

1. มาทิลดา (Matilda, 1988) – เป็นเรื่องของเด็กผู้หญิงชาวอังกฤษวัยห้าขวบ ที่เป็นเด็กอัจฉริยะ รักการอ่าน ละเอียดอ่อน มีน้ำใจ แต่น่าเสียดายที่พ่อแม่ของเธอเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่ใส่ใจเธอเลยแม้แต่น้อย แก่นของเรื่องนี้เป็น การพูดถึงการเชื่อมั่นในคุณค่าของตัวเอง และต่อสู้กับปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยสติปัญญา
จุดเด่นของเรื่อง คือ ตัวมาทิลดาและนิสัยรักการอ่านของเธอ
2. พี่ชายยักษ์ (James and the Giant Peach, 1961) – เจมส์เป็นเด็กกำพร้าที่อยู่กับป่าใจร้ายสองคน ภายหลังจากหลบหนีจากการทารุณกรรมของป่าทั้งสองคน ได้ด้วยลูกพี่ชายยักษ์ไปพร้อมกับเพื่อน ๆ แมลงยักษ์อีก 7 ตัว แก่นของเรื่องพูดถึงเสรีภาพและการค้นพบตัวเอง
จุดเด่นของเรื่องคือ พี่ชายยักษ์กับเจมส์
3. โรงงานช็อกโกแลต (Charlie and the Chocolate Factory, 1964) – ชาลีเป็นเด็กยากจนที่มีโอกาสได้เข้าไปในโรงงานช็อกโกแลตพร้อมกับเด็กอีกสี่คนที่มีฐานะและนิสัยต่างกันไปใน โรงงานช็อกโกแลตเต็มไปด้วยเรื่องมหัศจรรย์มากมาย แก่นของเรื่องพูดถึงการเป็นเด็กดี และความตื่นเต้นในโลกของเด็ก
จุดเด่นของเรื่องคือ ชาลีกับความตื่นเต้นภายใน โรงงาน
4. ลิฟท์มหัศจรรย์ (Charlie and the Great Glass Elevator, 1974) – เป็นตอนต่อจาก โรงงานช็อกโกแลต ชาลีและครอบครัวผจญภัยไปในอวกาศโดยลิฟท์แก้วของเจ้าของโรงงานด้วยความบังเอิญ
จุดเด่นของเรื่องคือ เหตุการณ์โกลาหลภายในลิฟท์และครอบครัวของชาลี
5. แม่มด (The Witches, 1983) – เด็กชายคนหนึ่งบังเอิญได้ล่วงรู้แผนลับในการกำจัดเด็กของสมาคมแม่มดในอังกฤษ โคนแม่มดจับได้จึงถูกสาปเป็นหนู แต่ด้วยความรักและความเข้าใจของยาย ทำให้เขาปฏิบัติภารกิจกำจัดแม่มดได้สำเร็จ แก่นของเรื่องพูดถึงความกล้าหาญและมั่นใจในตัวเองที่มาจากความรักของคนในครอบครัว
จุดเด่นของเรื่องคือ ลักษณะของแม่มดตัวจริงและความตื่นเต้นในการปราบแม่มด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. เด็กยอดเก่ง (Danny, The Champion of the world, 1975) – แคนนีอยู่ในแถบชนบทของ อังกฤษกับพ่อสองคน ทุก วันการ ได้อยู่กับพ่อเป็นเรื่องที่สนุกเสมอสำหรับแคนนี แต่มีเรื่อง ตื่นเต้นขึ้น ไปอีกเมื่อคืนหนึ่ง เขาพบว่าพ่อได้แอบเข้าไปลักไก่ฟ้าในป่าของเศรษฐินีศัยไม่คิดคน หนึ่ง แก่นของเรื่องพูดถึงความรักความเข้าใจของคนในครอบครัว
- จุดเด่นของเรื่องคือ ปฏิบัติการลักไก่ฟ้าของชาร์ลกับพ่อ
7. ยักษ์ใจดี (The BFG, 1982) – โซฟีถูกยักษ์ตนหนึ่งจับตัวไป แต่ยักษ์ตัวนี้พิเศษกว่าตัวอื่น ๆ ตรง ที่เขาไม่กินคน ชอบอ่านหนังสือ จับความฝันใส่ขวดโหลเป็นพัน ๆ ใบเพื่อเอาไปแอบเป่าใส่ ห้องนอนของเด็ก ๆ ในตอนกลางคืน มีหูที่ใหญ่ยักษ์ฟังเสียงกรีดร้องของดอกไม้ไม่ได้ แก่นของ เรื่องพูดถึง ผู้ใหญ่ที่ไม่ทิ้งความฝันและจินตนาการในวัยเด็ก
- จุดเด่นของเรื่องคือ ความสัมพันธ์เด็กหญิงโซฟีและยักษ์ใจดี
8. เรื่องเหลือเชื่อ (Tales of the Unexpected, 1984) – เรื่องสั้นที่หยิบมาทำเป็นปกเป็นเรื่องของ คู่ สามภรรยาสองคู่ที่นัดเล่น ไพ่โป๊กเกอร์กันทุกวันเสาร์ที่บ้านของคู่หนึ่ง ด้วยความอยากรู้อยาก เห็นและการนึกสนุกอย่างแผลง ๆ คู่เจ้าของบ้าน ได้แอบติดตั้งเครื่องดักฟังในห้องนอนของคู่ผู้ เป็นแขก การเล่น โป๊กเกอร์ผ่านไปด้วยการชนะของผู้เป็นแขก และสิ่งที่คู่เจ้าบ้านได้ยินจาก เครื่องดักฟังนั้นยิ่งน่าแปลกใจกว่าที่คาดคิดไว้ด้วยความจริงที่เผยออกมาว่า คู่สามีภรรยาผู้เป็น แขกได้เตรียมตัวฝึกวิธี โกงเพื่อเล่น ไพ่เอาเงินจากบรรดาคู่สามีภรรยาผู้มีเงินทั้งหลาย
- แก่นของเรื่องคือ กลโกง
9. เหลือเชื่อกว่า (More Tales of the Unexpected, 1949) – เรื่องสั้นที่หยิบมาทำเป็นปกเป็นเรื่อง ของภรรยาของศิลปินผู้มีชื่อเสียงมากคนหนึ่งผู้ซึ่ง ไม่ทำงานที่มีลายเซ็นของเขาขึ้นใดก็ตามจะ ถูกตามล่าจากนักสะสมเพื่อนำมาประมูลขาย แต่เมื่องานของศิลปินผู้นี้ปรากฏเป็นรอยสักที่แผ่น หลังของชายแก่คนหนึ่งซึ่งมีความสัมพันธ์กับศิลปินมาก่อน นักล่างานศิลปะจึงหลอกชายคนนี้ ให้ไปเปิดสื่อแสดงผลงานที่โรงแรมแห่งหนึ่ง แต่ปรากฏว่า ไม่มีชื่อของโรงแรมแห่งนี้ในเมือง นั้น หากแต่มีภาพรอยสักนี้ปรากฏอยู่ที่เกลดอร์แห่งหนึ่งแทน
- แก่นของเรื่องคือ การหลอกลวง
10. วางไม่ลง (Kiss Kiss, 1959) – เรื่องสั้นที่หยิบมาทำเป็นปกเป็นเรื่องของภรรยาทันตแพทย์ผู้ได้ เสือคลุมขนมิ่งคร่าราคาแพงมาจากนายพลผู้เป็นชู้ของเธอเพื่อเป็นของขวัญสำหรับการบอกเลิก แต่สิ่งที่เธอสนใจมีเพียงเสือคลุมราคาแพงนั้นมากกว่า ภายหลังปรากฏว่าสามีผู้ทำงานหนักและ เชื่อฟังคำสั่งของเธอมาตลอดก็ได้แอบเป็นชู้กับเลขานุการในห้องของเขามาระยะหนึ่งแล้วเช่นกัน
- แก่นของเรื่องคือ วัตถุนิยมและความไม่ซื่อสัตย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ลักษณะเด่นของงานเขียนที่มีผลต่อแนวทางการออกแบบ

จากหนังสือจำนวนสิบเล่มแบ่งได้เป็นสองหมวดหมู่ใหญ่ ๆ คือ หมวดหนังสือสำหรับเด็กจำนวน 7 เล่ม และหมวดเรื่องสั้นสำหรับผู้ใหญ่จำนวน 3 เล่ม สำหรับหนังสือสำหรับเด็กนั้นมีลักษณะเป็นเรื่องแนวแฟนตาซีที่มีความตื่นเต้นสนุกสนาน มีสถานที่หรือบุคคลในชีวิตจริงประกอบอยู่ด้วย เป็นเหมือนโลกสมมติที่เป็นจริงสำหรับเด็ก ๆ ในขณะที่เรื่องสั้นสำหรับผู้ใหญ่นั้นเต็มไปด้วยบรรยากาศแห่งด้านมืดที่อยู่ภายในจิตใจของมนุษย์ผ่านทางฉาก และพฤติกรรมของตัวละคร เป็นเหมือนโลกจริงที่ไม่มีผู้ใหญ่คนใดอยากกล่าวถึง

เลือกแนวทางในการออกแบบ Illustration และ Art direction

จากลักษณะเด่นของงานเขียนที่ได้วิเคราะห์แล้ว ต้องการให้สีเป็นเป็นองค์ประกอบหลักในการสร้าง โทนและบรรยากาศให้กับปกหนังสือเพราะสีเป็นองค์ประกอบที่บอกความรู้สึกในการมองครั้งแรกได้ง่ายที่สุด

สำหรับหมวดหนังสือเยาวชน ใช้สีสดใสแตกต่างกันไปตามโทนของเนื้อเรื่อง ส่วนภาพประกอบนั้นใช้ชิ้นส่วนของภาพที่เป็นชิ้นส่วนของภาพจริงจากภาพถ่ายเช่นผิวหนังของคนจริง ๆ ดวงตาจริงสร้างน้ำหนักและความน่าสนใจให้กับภาพ

สำหรับหมวดเรื่องสั้นสำหรับผู้ใหญ่ ใช้สีที่สดแต่หม่นหมองให้ความรู้สึกรุนแรงและลึกซึ้ง ใช้ภาพถ่ายจริงเป็นหลักในการทำภาพประกอบ โดยนำมาประกอบกับพื้นที่ที่เพิ่มน้ำหนักให้กับพื้นที่โล่งด้วยพื้นผิวของผ้าใบ

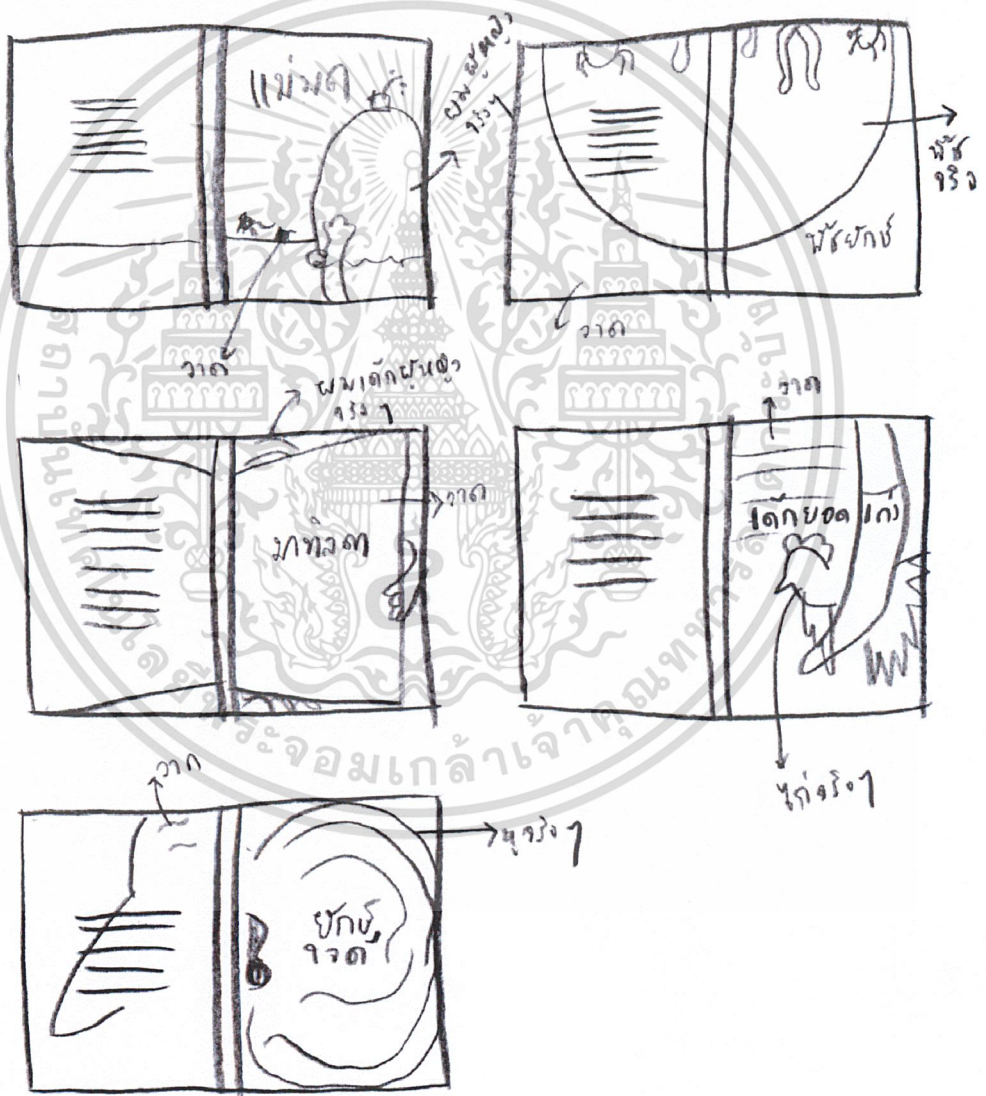
บทที่ 5

การสร้างสรรค์ผลงาน

แบบร่างครั้งที่ 1

ก. หมวดวรรณกรรมเยาวชน

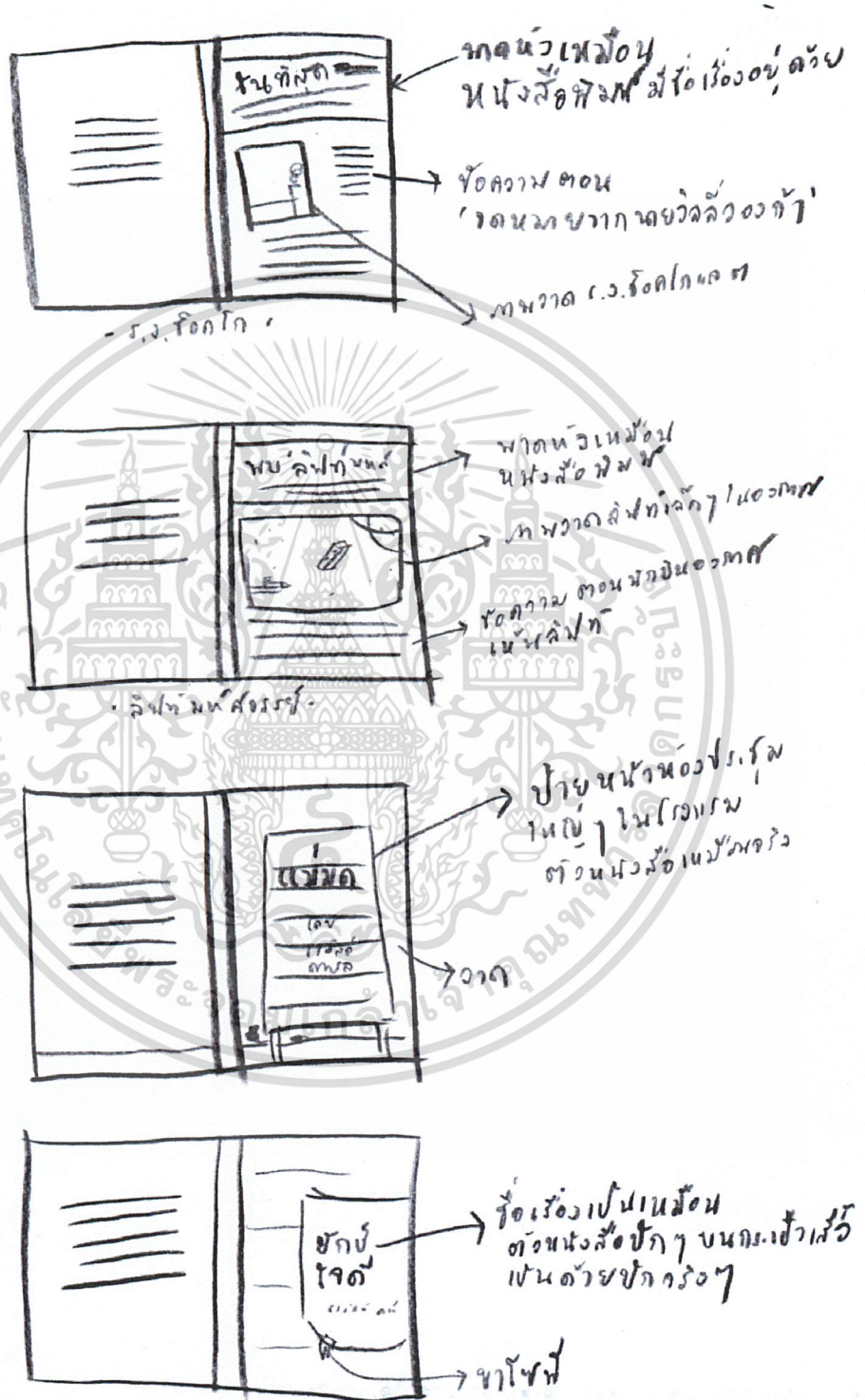
- แนวทางแรก ออกแบบโดยใช้ภาพที่นำเสนอตัวละครเป็นจุดเด่น

รูปที่ 5.1 แบบร่างครั้งที่ 1 หมวดวรรณกรรมเยาวชน โดยใช้ภาพนำเสนอจุดเด่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- แนวทางที่ 2 ออกแบบโดยใช้ตัวหนังสือที่มีเรื่องราวน่าสนใจ หรือเกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องเป็นจุดเด่น

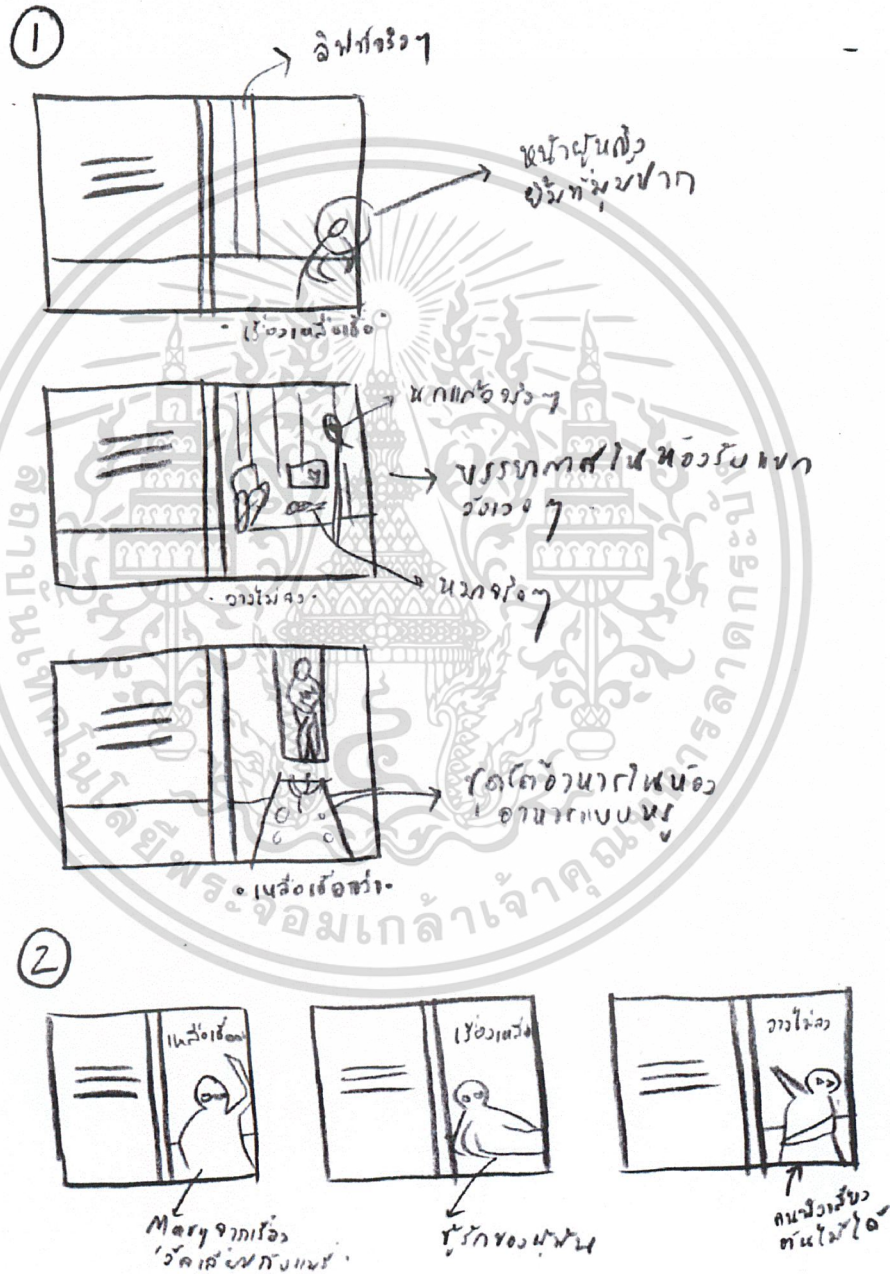

รูปที่ 5.2 แบบร่างครั้งที่ 1 หมวดวรรณกรรมเยาวชนโดยใช้ตัวหนังสือนำเสนอจุดเด่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. หมวดเรื่องสั้นสำหรับผู้ใหญ่

- แนวทางแรก ออกแบบโดยใช้ภาพบรรยายฉากที่เป็นบรรยากาศในเรื่อง
- แนวทางที่ 2 ออกแบบโดยใช้ภาพตัวละครเด่น ๆ ในเรื่อง โดยเน้นที่ลักษณะท่าทางและ แววตาของตัวละคร

รูปที่ 5.3 แบบร่างครั้งที่ 1 หมวดเรื่องสั้นสำหรับผู้ใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบร่างครั้งที่ 2

ก. หมวดวรรณกรรมเยาวชน

ได้เลือกนำแนวทางแรกมาพัฒนา เนื่องจากสามารถสร้างความสนใจได้ง่ายกว่า และแนวทางที่สองยังมีข้อบกพร่องในการจัดการกับหนังสือบางเล่มที่เนื้อหาไม่เอื้อกับการออกแบบแนวนี้ สำหรับการออกแบบให้เป็นชุดได้นำลายเซ็นจริงของ โรอัลด์ ดาห์ลมาเป็นจุดร่วมในการสร้างความเป็นชุดเดียวกัน

รูปที่ 5.4 แบบร่างครั้งที่ 2 หมวดวรรณกรรมเยาวชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. หมวดเรื่องสั้นสำหรับผู้ใหญ่

ได้นำแนวทางแรกมาพัฒนา เนื่องจากสื่อถึงอารมณ์และ โทนของเรื่องที่มีการบรรยายฉากและบรรยากาศของความแปลกประหลาด กระอักกระอ่วนได้ดีกว่า โดยในครั้งนี้อัดตอนภาพที่เป็นฉากของเรื่องเหลือเพียงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องเพียงอย่างเดียวและสีพื้นที่มีน้ำหนักจากพื้นผิวของผ้าใบเพื่อสร้างความสนใจได้รวดเร็วกว่าและสื่อถึงบรรยากาศที่ยากจะคาดเดาภายในเล่ม

รูปที่ 5.5 แบบร่างครั้งที่ 2 หมวดเรื่องสั้นสำหรับผู้ใหญ่

รูปที่ 5.6 แบบร่างครั้งที่ 2 สันหนังสือ ออกแบบโดยเน้นความแตกต่างของทั้งสองหมวด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ผลงานจริง

จากแบบร่างครั้งที่ 2 ได้นำมาพัฒนาโดยเน้นจุดเด่นของแต่ละเล่มด้วยสื่ออย่างชัดเจนมากขึ้น

รูปที่ 6.1 ผลงานจริงหมวดวรรณกรรมเยาวชน ด้านหน้า

รูปที่ 6.2 ผลงานจริงหมวดวรรณกรรมเยาวชน ด้านหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6.3 ผลงานจริงหมวดเรื่องสั้นสำหรับผู้ใหญ่ ด้านหน้า

รูปที่ 6.4 ผลงานจริงหมวดเรื่องสั้นสำหรับผู้ใหญ่ ด้านหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- โรอัลด์ ดาห์ล. **พีชยักษ์**. แปลโดยสาลินีคำฉันท, ปกเกล้าการพิมพ์ : สำนักพิมพ์ผีเสื้อ, 2538
- โรอัลด์ ดาห์ล. **มาทิลดา**. แปลโดยสาลินีคำฉันท, สยามบรรณการพิมพ์ : สำนักพิมพ์ผีเสื้อ, 2540
- โรอัลด์ ดาห์ล. **ยักษ์ใจดี**. แปลโดยสาลินีคำฉันท, สยามบรรณการพิมพ์ : สำนักพิมพ์ผีเสื้อ, 2540
- โรอัลด์ ดาห์ล. **แม่มด**. แปลโดยสาลินีคำฉันท, สยามบรรณการพิมพ์ : สำนักพิมพ์ผีเสื้อ, 2540
- โรอัลด์ ดาห์ล. **เด็กยอดเก่ง**. แปลโดยสาลินีคำฉันท, ปกเกล้าการพิมพ์ : สำนักพิมพ์ผีเสื้อ, 2538
- โรอัลด์ ดาห์ล. **โรงงานช็อคโกแลต**. แปลโดยสาลินีคำฉันท, สยามบรรณการพิมพ์ : สำนักพิมพ์ผีเสื้อ
2543
- โรอัลด์ ดาห์ล. **ลิปทัมห์ตอร์รี่**. แปลโดยสาลินีคำฉันท, สยามบรรณการพิมพ์ : สำนักพิมพ์ผีเสื้อ,
2543
- โรอัลด์ ดาห์ล. **วางไม่ลง**. แปลโดยสาลินีคำฉันท, สยามบรรณการพิมพ์ : สำนักพิมพ์ผีเสื้อ, 2543
- โรอัลด์ ดาห์ล. **เรื่องเหลือเชื่อ**. แปลโดยสาลินีคำฉันท, สยามบรรณการพิมพ์ : สำนักพิมพ์ผีเสื้อ,
2543
- โรอัลด์ ดาห์ล. **เหลือเชื่อกว่า**. แปลโดยสาลินีคำฉันท, สยามบรรณการพิมพ์ : สำนักพิมพ์ผีเสื้อ, 2543
- Roalddahlfans.com. Website. **Roald Dahl and Sociology 101** : 2001
- Roalddahlfans.com. Website. **Adult Fiction of Dahl's** : 2001
- David Redhead. The 30-second Sell, **Eye Magazine No.18 Vol.5 Autumn 1995**, page 46-53
- Ellen Lupton. **Mixing Messages** : Thames & Hudson Ltd, London, 1996
- Steven Heller & Teresa Fernandes. **The Business of Illustration** : Watson-Guptill Publication,
Singapore, 1995

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้